

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Edi*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: office@ccdab.ro**Director:****Prof. Vasilca Doina Carmen****Redactor șef:** prof. Oros Ligia Elena**Redactori:** prof. Jude Laurențiu, prof. Nandrea Maria, ing. ec. Onișoru Viorica**Colaboratori:** insp. gen. prof. Dărămuș Eugenia Marcela

lector univ. dr. Scheau Ioan

Tehnoredactare: aj. analist programator Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

Proiectul CRED își continuă misiunea: a început dotarea cu echipamente moderne pentru școlile implicate în proiect - Prof. Bărbuleț Narcisa Ioana	3
56 de ani de la asasinarea lui John Fitzgerald Kennedy – Prof. Cetean Daniela	4
Ziua drepturilor copiilor sărbătorită la Școala Gimnazială nr 3 Cugir / GPN Vinerea – Prof. Huștiuc Nicoletta	7
Evaluarea și asigurarea calității în educație și formare – experiența din Grecia – Prof. dr. Dulău Alina - Maria	8
Activitate transnațională de învățare în cadrul proiectului de parteneriat strategic KA229, Erasmus+ „Pupils teach pupils” – Prof. Popa Diane	10
Activitate transnațională de învățare în cadrul proiectului Erasmus + „Valeurs europeennes par ouvrages numeriques” - Prof. Todor Cornelia	24
Inventarierea patrimoniului în firma de exercițiu - Prof. Ciocan Carmen	26
Aspecte ale violenței în școală – Prof. Bălănoiu Georgiana - Maria	28
Împreună reușim: școală, familie, comunitate – Prof. înv. primar Kis Eniko	31
Adaptarea activităților de predare – învățare la particularitățile copilului cu sindrom Down – Prof. înv. primar Alecușan Elena Gabriela	33
Program de intervenție personalizat pentru un preșcolar cu ADHD – Prof. înv. preșcolar Balea Livia - Valentina	36
Proiect educațional „Cartea – izvor de înțelepciune” – Prof. înv. primar Muntean Daniela	38
Studiu – Importanța relației școală – familie – societate în dezvoltarea copiilor – Prof. înv. primar Marc Aurica	41

Modalități de realizare a educației ecologice la preșcolari și școlari – Prof. Turcu Iuliana	42
Despre igiena aerului (II) – Prof. Poptelecan Călin	45
Momentul de lectură în grădiniță – Prof. înv. preșcolar Bîte Aniela Ioana	49
Relația familie – școală – societate – Prof. Diniș Adam Cristina	51

PROIECTUL CRED ÎȘI CONTINUĂ MISIUNEA: A ÎNCEPUT DOTAREA CU ECHIPAMENTE MODERNE PENTRU ȘCOLILE IMPLICATE ÎN PROIECT

Prof. Bărbuleț Narcisa-Ioana, director CCD Alba

„Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți - CRED” este un proiect de anvergură pentru sistemul educațional românesc, fiind lansat în anul 2017 și având o durată de implementare de 4 ani. Este cel mai important proiect al Ministerului Educației Naționale ce vizează învățământul preuniversitar și este cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020. Proiectul se implementează la nivel național și are 12 parteneri, instituții publice: Institutul de Științe ale Educației, 8 Case ale Corpului Didactic, una din fiecare regiune de dezvoltare și 3 Inspectorate școlare.

CRED este parte integrantă a Strategiei Europa 2020, prin Strategia privind Reducerea Părăsirii Timpurii a Școlii (aprobată prin Hotărârea de Guvern nr. 417/2015).

Unul dintre obiectivele proiectului se referă la abilitarea curriculară/formarea a 55.000 cadre didactice din învățământul primar și gimnazial pentru o abordare metodologică centrată pe competențe cheie și utilizarea de soluții digitale, de tip TIC în procesul de predare. În acest sens, 3 unități de învățământ din județul Alba, respectiv Colegiul Național „Horia, Cloșca și Crișan”, Școala Gimnazială Câmpeni și Școala Gimnazială „Simion Bărnuțiu” Blaj-Tiur au fost dotate cu table interactive de 87”, videoproiectoare, suporturi videoproiectoare pentru tavan, laptopuri HP 250 G6+genți și licențe Office Apache, imprimante Lexmark CS720DE și seturi de tonere pentru fiecare imprimantă. Toată această aparatură va fi folosită în cadrul orelor de formare pentru cadrele didactice dar și de către elevii școlilor, în procesul de predare-învățare. La finalul proiectului și pentru sustenabilitatea acestuia, toată această aparatură va rămâne în folosința școlilor, îmbogățind resursa materială utilă atât cadrelor didactice, cât și elevilor.

În prezent sunt acreditate două programe de formare pentru ciclul primar și gimnazial fiecare având 120 ore (60 ore desfășurate față în față și 60 de ore desfășurate on-line). La final, cadrele didactice vor acumula 30 de credite profesionale transferabile și vor primi o subvenție de 600 de lei, cu condiția să parcurgă integral programul (formare și evaluare). În această perioadă, în județul Alba- se derulează formarea a 8 grupe de cadre didactice, respectiv 4 grupe de primar, 2 grupe pentru disciplina matematică, 1 grupă pentru disciplina limba și literatura română și 1 grupă pentru disciplina limba și literatura franceză.

De asemenea, Ministerul Educației Naționale a publicat în vederea consultării publice **proiectul Metodologiei privind dezvoltarea curriculumului la decizia școlii, centrat pe dezvoltarea competențelor**. Documentul a fost elaborat în cadrul subactivității A1.2 a proiectului „Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți - CRED” de un grup de lucru compus din experți în curriculum din Institutul de Științe ale Educației (ISE) și din Ministerul Educației Naționale (MEN). Precizăm, în context, că unul dintre obiectivele proiectului CRED îl constituie elaborarea metodologiei privind dezvoltarea curriculumului la decizia școlii, centrat pe dezvoltarea competențelor. Documentele pot fi consultate accesând www.ccdab.ro sau www.isj.albanet.ro

Propunerile, sugestiile sau opiniile cu privire la proiectul de metodologie supus consultării publice pot fi trimise pe adresa de e-mail contact@educared.ro, până în data de 12 noiembrie, inclusiv.

56 DE ANI DE LA ASASINAREA LUI JOHN FITZGERALD KENNEDY

Prof. Cetean Daniela, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Primul președinte catolic la Casa Albă și unul dintre cei mai iubiți președinți americani s-a născut în 29 mai 1917 în Boston într-o familie de descendenți ai unor imigranți irlandezi săraci. La 44 de ani a devenit cel mai tânăr președinte american și al 35-lea în succesiune. A fost al doilea președinte american asasinat. În 1963, după ce a împlinit 46 de ani a fost împușcat la Dallas. A beneficiat de o educație aleasă deși făcea parte dintr-o familie foarte numeroasă cu 9 copii. A fost absolvent al Universității de prestigiu Harvard pe care a absolvit-o în 1940. Jack s-a oferit și ca voluntar la marină și la infanterie, dar nu a fost acceptat din cauza unor probleme de sănătate (bolile cronice și problemele cu coloana vertebrală). Nu a renunțat și cu ajutorul tatălui său, care i-a falsificat fișa medicală, și fără să treacă examenul medical, a fost acceptat la Centrul de Informații navale din Washington, care urmărea mișcările flotelor inamice. A fost ales să fie comandant adjunct al torpilorului PT109, care avea ca destinație să intercepteze vasele japoneze transportatoare de trupe și provizii în zonele deținute de japonezi. La 1 august 1943, torpilorului care patrula în zona Insulelor Solomon a fost lovit de distrugătorul japonez Amagiri. Toți membrii echipajului au fost aruncați în mare, dar Jack s-a ridicat la suprafață, și-a adunat echipajul pe o scândură ruptă și a înotat până i-a scos pe uscat pe cea mai apropiată insulă. Au fost salvați 10 din cei 12 membrii ai echipajului. Fapta eroică a lui Jack a ajuns pe prima pagină în [New York Times](#).

După război, s-a angajat în politică. Sfătuit de tatăl său în toate discursurile sale va aminti fapta eroică din timpul războiului precum și sacrificiul fratelui său mort în război. La 32 de ani este ales în Congres din partea Partidului Democrat. În 1950 câștigă al doilea mandat și pornește un turneu mondial în care are întâlniri cu mari personalități ca Iosip Broz Tito, David Ben Gurion, Jawaharlal Nehru. În 1952 vizează intrarea în Senat și susținut de fratele său Robert, care i-a făcut campania, câștigă. În 1953 s-a căsătorit cu Jacqueline.

În [ianuarie 1960](#), Kennedy și-a anunțat candidatura la președinția SUA. Atenția sa s-a îndreptat către mass-media, făcând apel direct către poporul american. Rezultatul a fost o victorie zdrobitoare împotriva adversarului său, Hubert Humphrey, în turul preliminar, și victoria împotriva lui [Lyndon B. Johnson](#) pentru investitura Partidului Democrat. La [14 iulie 1960](#), la congresul Partidului Democrat de la [Los Angeles](#), Kennedy a fost investit candidat cu aproape dublul voturilor adversarului său. S-a bazat pe tehnicile moderne cum ar fi sondajele, promovarea cu mass-media și relații cu publicul.

Lupta electorală dintre el și republicanul [Richard Nixon](#) a fost prima luptă electorală televizată, consacrand astfel un nou tip de luptă electorală. Tânărul Kennedy, care era mai puțin experimentat, l-a dominat categoric pe fostul vicepreședinte din timpul mandatului președintelui *Ike*. Deși ascultătorii de la radio erau convingeți că Nixon va câștiga, telespectatorii au rămas cu impresia că Kennedy va câștiga, asta pentru că Nixon le-a apărut întunecat și infernal în contrast cu zămbitorul și sincerul Kennedy.

Pe **8 noiembrie 1960**, Kennedy a fost ales al 35-lea președinte al SUA, ca primul președinte catolic de origine irlandeză, cu cea mai mică diferență de voturi din istorie: 34.220.984 pentru Kennedy contra 34.108.157 pentru Nixon. La **20 ianuarie 1961**, o mulțime de oameni au participat la inaugurarea sa, pentru a urmări depunerea jurământului în fața Capitoliului, care deși a durat 15 minute, a rămas ca cele mai dinamice discursuri din istorie, rostite de Kennedy cu intensitate și dinamism.

Kennedy insista să își aleagă colaboratori pentru Casa Albă dintr-un cerc de oameni tineri, liberali, educați și activi, grupul de colaboratori fiind numit Echipa Cambridge, compus din absolvenții Universității Harvard sau cea din Massachusetts. Politica noilor frontiere a lui Kennedy promitea reforme în educație, sănătatea publică, programul spațial (care a înregistrat progrese rapide), abordările problemelor constante: șomajul, locuințele și rasismul. Kennedy avea să desfășoare tranziția de la economia de război la cea de pace.

După preluarea președinției, Kennedy a aflat de planul de invadare a Cubei, moștenire de la fosta administrație Eisenhower. Având ca scop răsturnarea regimului socialist a lui [Fidel Castro](#) printr-o revoluție populară, CIA instrua și înarma refugiați cubanezi pentru debarcarea acestora în Golful Porcilor din [Cuba](#). Spre deosebire de predecesorul său care aștepta ocazia care să-i justifice intervenția militară, Kennedy s-a opus inițial, dar într-un sfârșit a cedat însă presiunilor [CIA](#), cu condiția ca la operațiune să nu participe trupe americane. La **17 aprilie 1961**, refugiații cubanezi au întreprins debarcarea programată în Sud-Vestul Cubei, în Golful Porcilor, dar au fost învinși în totalitate după 3 zile. Castro a ridiculizat SUA, declarând Cuba republică socialistă și pe sine marxist-leninist și încheind alianță cu Uniunea Sovietică. Operațiunea din [Golful Porcilor](#) a fost una din greșelile grave ale lui Kennedy, nerespectându-și promisiunea din discursul inaugural.

Anii 1961-1962 au fost ani decisivi în *războiul rece*. Construirea *Zidului Berlinului* avea să împartă Berlinul în două, iar criza rachetelor din Cuba a apropiat lumea de un posibil război nuclear. Criza de 38 de zile amenința să declanșeze al treilea război mondial, dar a fost dezamorsată de Kennedy. Sovieticii vor retrage rachetele din Cuba, iar SUA se abținea de la orice invadare a Cubei. *Criza rachetelor cubaneze* a constituit cel mai periculos punct al *Războiului Rece*, unde lumea a fost cel mai aproape de un război nuclear total. Prin urmare, s-a instaurat o linie telefonică directă (așa numită „linie roșie”) între [Kremlin](#) și [Casa Albă](#) pentru a evita un război nedorit. În anii de criză de după Criza Rachetelor din Cuba, SUA și URSS au ajuns la un acord bilateral- *Acordul „telefonului roșu”* care avea ca scop urmărirea relațiilor între cele două superputeri și soluționarea neînțelegerilor care ar fi dus la un război nuclear.

O altă problemă cu care se va confrunta administrația lui Kennedy a fost cea a *Vietnamului*. SUA susținea cu trupe crearea unui guvern puternic care să contracareze influența comunistă. În 1962 Kennedy făcea un pas spre înlăturarea segregării și discriminării populației de culoare din SUA prin *Ordinul Executiv 11063*, care interzicea discriminarea rasială în instituțiile sociale ale țării.

La **22 noiembrie 1963** președintele Kennedy, aflat într-o vizită în orașul Dallas, a fost ținta unui atac armat soldat cu asasinarea președintelui. Împrejurările morții acestuia sunt învăluite încă în mister, dar anul acesta CIA a anunțat că va face publică ancheta. Mai multe investigații oficiale (cea mai cunoscută dintre aceste comisii de investigare a asasinatului fiind *Comisia Warren*) au prezentat de-a lungul timpului varianta avându-l pe Lee Harvey Oswald ca unic asasin. Acesta a fost prins la scurt timp după atentat și la două zile după arestare a fost împușcat. Din momentul morții lui, toate televiziunile importante din SUA și-au întrerupt programul obișnuit și au transmis numai știri timp de 70 de ore, fiind cea mai lungă transmisiune de acest fel până la atacurile din 11 septembrie 2001.

Asasinarea lui John F. Kennedy pe 22 noiembrie 1963 a generat mai multe teorii ale conspirației decât oricare crimă din istorie, deoarece a fost un eveniment șocant și foarte dramatic privind o personalitate cunoscută. Președintele a fost împușcat mortal sub privirile publicului în timp ce se deplasa în coloana oficială, într-o mașină decapotabilă, alături de soția sa. Teorii ale conspirației asociate acestui eveniment au devenit cunoscute: *teoria trăgătorului izolat* sau „teoria

glonțului magic”, deoarece era puțin probabil ca un singur glonț să treacă prin doi oameni. Ambele teorii au devenit plauzibile, nu doar pentru experți, ci și pentru publicul american supus la sondaje.

Una dintre cele mai convingătoare teorii ale asasinării lui Kennedy este legată de rolul politic. În aceea perioadă, *Războiul Rece* menținea un armistițiu fragil între SUA și URSS, fiind un rol important în păstrarea status quo-ului și în prevenirea războiului nuclear. În unele cercuri, Kennedy era considerat o persoană nesigură, tânăr, idealist, pe care nu se putea pune bază pe menținerea unei poziții ferme a SUA în fața agresiunii sovietice. Politica externă a SUA s-a dovedit dezastruoasă - consta în escaladarea implicării anticomuniste a Americii în Vietnam. Kennedy dăduse dovadă că dorește să se retragă din conflict prin rechemarea trupelor din Vietnam.

Kennedy nu era un bărbat prea sănătos. Fusese diagnosticat de tânăr cu boala Addison pentru care lua tratament cu cortizon, medicament ce avea numeroase manifestări adverse. Lua și injecții cu amfetamină care avea efect de dopaj. Consilierii și membrii familiei au fost obligați să țină tăcerea asupra acestei boli. Președintele reușise să supere multă lume: Mafia, împotriva căreia luase măsuri drastice, CIA care nu aprecia politica lui în Cuba, FBI condus de Hoover cu care Kennedy nu se prea înțelegea, URSS-ul, Fidel Castro, soția Jacqueline, căruia îi fusese infidel de nenumărate ori iar cea mai notorie relație a fost cea cu actrița Marilyn Monroe. Sunt numeroase teorii, dar adevărul despre moartea președintelui este ascuns în zecile de mii de documente care au fost în parte desecretizate în 2017 dar care nu au făcut lumină în acest caz! Arhivele conțin peste 40.000 de documente la care au avut acces numai 7 arhivari al căror nume este ținut secret.

Cert este că, indiferent de teoriile ce vizează moartea președintelui, acesta a fost unul dintre cei mai iubiți americani. *Băiatul de aur al Americii* cum era supranumit în presa vremii avea să fie una dintre personalitățile marcante ale secolului XX, notorietatea lui depășind cu mult continentul american. Mormântul lui din cimitirul Arlington este loc de pelerinaj pentru mulți americani. Iar discursul electrizant de 15 minute de la investirea sa este considerat unul dintre cele mai percutante și mai cunoscute din istorie. *Nu întreba ce poate face țara pentru tine, întreabă ce poți face tu pentru țară* a devenit o deviză nu numai pentru americani ci pentru toată lumea civilizată!

Mormintele familiei Kennedy din Arlington, lângă Washington D.C.

-în centru cel al președintelui și pe laterale al soției Jacqueline și al fiului Patrik mort la câteva zile după naștere.

Istoria vieții lui s-a aflat la granița dintre legendă și realitate și tocmai de aceea fascinează și acum. Pentru mulți dintre americani, datorită modului în care a trăit dar și datorită modului în care a murit, J.F.K. rămâne un EROU!

ZIUA DREPTURILOR COPIILOR SĂRBĂTORITĂ LA ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 CUGIR/G.P.N. VINEREA

Prof. Huștiuc Nicoletta, Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir

Împreună cu preșcolarii grupei mică/ mijlocie am participat la activitatea internațională legată de drepturile copiilor prin înregistrarea pe site-ul dedicat acestei activități. Ne-am pregătit temeinic, am studiat toate documentele primite de la UNICEF pentru buna desfășurare a acestei activități. Fiecare cadru didactic a trebuit să își facă cont pe respectiva platformă, să descarce și să folosească materialele respective, apoi să încarce materialele, moment în care a fost generată diploma de participare.

Am ales materiale adaptate vârstei, respectiv 3-4 ani, grupa mică-mijlocie și am discutat specific vârstei la drepturile copiilor, realizând activități după o carte tradusă din limba italiană „Drepturile copiilor”. Am realizat pentru fiecare copil, cu sprijinul părinților, câte un exemplar din această cărticică, pe care fiecare urmează să o prezinte părinților și să lucreze împreună acasă.

Activitatea s-a încheiat cu realizarea unui poster, lucrare colectivă, unde mai mulți copii s-au prins într-o horă. Au fost amintite: dreptul de a avea o familie, dreptul la educație, dreptul la îngrijire medicală, dreptul la o viață liniștită și altele, astfel încât copiii să cunoască faptul că indiferent de culoare, rasă, etnie, religie, naționalitate, copiii de pretutindeni au drepturi și ar trebui să se bucure de pace în întreaga lume, deși nu este așa pretutindeni.

A fost o activitate foarte interesantă, ce le-a stârnit interesul și pasiunea copiilor pentru dezvoltarea acestei teme în activitățile viitoare.

EVALUAREA ȘI ASIGURAREA CALITĂȚII ÎN EDUCAȚIE ȘI FORMARE – EXPERIENȚA DIN GRECIA

Prof. dr. Dulău Alina-Maria, Școala Gimnazială „Toma Cocișiu” Blaj

În perioada 20-24.05.2019, am avut plăcerea de a participa în calitate de director al Școlii Gimnaziale „Toma Cocișiu” Blaj, la cursul de formare profesională, “Evaluarea și asigurarea calității în educație și formare” (Evaluation and Quality Assurance in education and training) desfășurat în localitatea Pireus din Grecia.

Au participat persoane din toate tipurile de organizații de educație și formare: directori, manageri de calitate, inspectori, profesori-formatori, personal administrativ.

În prima zi s-a discutat despre cadrul european de referință pentru asigurarea calității, care ajută țările în promovarea și monitorizarea îmbunătățirilor aduse sistemelor de educație și formare profesională.

S-a discutat și despre nivelul de satisfacție pe care-l oferă eficacitatea ofertei educaționale din domeniul învățământului/formării profesionale, nivel stabilit prin atingerea unor standarde cerute și a unor rezultate excelente solicitate și la care contribuie participanții la procesul de învățare. Apoi am participat la un workshop care a avut ca temă exemplele de bune practici pe plan național, prezentate de participanții la curs.

A doua zi am discutat despre managementul calității, despre cum putem asigura calitatea programelor de învățare și cum putem promova îmbunătățirea continuă a acestora. În cadrul workshopului din această zi fiecare cursant a pregătit individual o listă cu problemele pe care le întâmpină în promovarea și monitorizarea îmbunătățirilor aduse sistemelor de educație și formare profesională. Apoi s-au format grupe de lucru pentru a propune soluții practice pentru rezolvarea acestor probleme.

În următoarea zi fiecare dintre noi a primit ca temă individuală realizarea unei liste cu criterii care să asigure urmărirea calității în educație. Această temă a fost realizată în format electronic și apoi discutată în grupe de lucru.

A patra și a cincea zi s-a discutat despre efectuarea evaluării și despre analiza și utilizarea rezultatelor.

Activitățile specifice ale training-ului au fost împletite cu o parte de cunoașterea istoriei, culturii și tradițiilor elene. În acest sens au fost organizate vizite în orașul Pireus, Atena cu toate obiectivele turistice antice – Acropole, Parthenon-ul din Atena, Templul lui Zeus, Muzeul Național de Arheologie, Teatrul lui Dionis, locuri unde istoria ne-a predat o lecție de civilizație și arhitectură antică. Serile au fost presărate cu tradiții populare, muzică, dansuri specifice locului și tradiții culinare.

Finalitatea cursurilor a însemnat înțelegerea politicilor europene de asigurare a calității în educație și formare a proiectului cadrului de evaluare pentru evaluarea școlară și/sau a proiectelor, elaborarea metodelor și instrumentelor de evaluare, efectuarea evaluării, analiza și utilizarea rezultatelor.

ACTIVITATE TRANSNAȚIONALĂ DE ÎNVĂȚARE ÎN ROMÂNIA ÎN CADRUL PROIECTULUI DE PARTENERIAT STRATEGIC KA229, ERASMUS+ „PUPILS TEACH PUPILS”

Prof. Popa Diane, Școala Gimnazială „Avram Iancu” din Alba Iulia

Elevi din peste 6 țări: **România, Germania, Olanda, Spania, Turcia și Polonia** s-au aflat în vizită la **Școala Gimnazială „Avram Iancu” din Alba Iulia** jucând rolul de profesori („teachers”) în săptămâna **20-24 noiembrie 2019**.

Proiectul inedit „Pupils Teach Pupils” din cadrul programului **Erasmus+**, este coordonat de **Mondial College**, un liceu din **Nijmegen, Olanda**, fiind inițiat în septembrie 2018, urmând să aibă ultima mobilitate în mai 2020, în Olanda.

În acest parteneriat educațional internațional, **Școala Gimnazială „Avram Iancu” din Alba Iulia** este unul din actorii care valorifică produsele intelectuale realizate. Acest demers a pus elevii români și străini în postura de „dascăli” pentru colegii de vârstă apropiată, predându-le: **Științe, Literatură & Poezie, Artă/Muzică, Științe Sociale și Istorie** din perspectiva generației lor, a educației și a noii tehnologii. Școlile partenere sunt: **Gesamtschule Schermbeck, (GERMANIA); IES Padre Moret-Irubide, Pamplona (SPANIA); Szespol Szkol nr. 1 im Marii Skłodowskiej-Curie Wyszkiwie, din Wyszkiwo, (POLONIA); Yüksel Bahadır Alayli Bilim ve Sanat Merkezi din Selçuklu și Mondial College din Nijmegen, (OLANDA).**

Ceremonia de primire a oaspeților din cele 5 țări partenere a avut loc la **Casa de Cultură a Studenților din Alba Iulia**, la deschidere luând cuvântul: **dl vicepreședinte al Consiliului Județean, Dumitru Fulea; dl viceprimar cu atribuții de primar al Municipiului Alba Iulia, Paul Voicu, dna director al Școlii Gimnaziale „Avram Iancu” din Alba Iulia, prof. Elena Ignat, dna**

prof. coord al proiectului „Pupils Teach Pupils”, **Diane Popa** și dl. coordonator principal al proiectului **PTP** din cadrul **Erasmus+**, **Stef van Hulst**, de la **Mondial College, Nijmegen, Olanda**: „elevii sunt cei care trebuie să fie pe scenă, pentru că ei sunt viitorul Europei, dar și al lumii!”, a precizat acesta. Ceea ce s-a întâmplat, deoarece 6 elevi din cele 6 țări partenere au urât „Bine ați venit!”, în cele 6 limbi ale partenerilor, plus limba engleză, limba oficială a proiectului. (*Welkom! Herzlich Willkommen! Hoş Geldiniz! Witamy! Bienvenido! Bine ați venit! și Welcome!*).

După cuvântarea din deschidere, elevii școlii gazdă au prezentat un spectacol cu momente artistice, de muzică și dans, coordonați de dl Bucur Gabriel și de dna Andro Dana, dar și de artiști din cadrul Centrului de Cultură „Augustin Bena” din Alba Iulia.

Elevii de la **Școala Gimnazială „Avram Iancu” din Alba Iulia**, în cadrul acestei mobilități în școala lor au susținut o lecție culturală despre România fiind coordonați de dna prof. Diane Popa. Au ales ca subiectul să includă informații despre primul oraș iluminat cu electricitate din Europa (Timișoara), despre vulcanii noroioși de la Berca, jud. Buzău; despre Constantin Brâncuși, cel care a revoluționat sculptura sec. XX; despre Nicolae Paulescu, adevăratul inventator al insulinei; despre Traian Vuia; Henri Coandă, inventatorul avionului cu reacție, dar și despre Dracula lui Bram Stoker care a inspirat peste 500 de filme de gen. Apoi au amintit despre cel mai lung poem de dragoste din lume, „Luceafărul” lui Mihai Eminescu, intrat în World Records Academy din 14 februarie 2009.

În mediul școlar european și internațional, lecțiile sunt realizate din perspectiva interdisciplinară. Subiectele abordate de elevii străini în lecțiile lor au fost: pentru lecția de Științe, elevii turci, în rolul de „profesori” au explicat și demonstrat colegilor din celelalte 5 țări, **procesul metamorfozei** larvelor de fluturi, apoi i-au învățat pe „elevii” lor cum pot conserva la infinit, o molie, fluture sau orice alt obiect cu ajutorul **rășinii epoxidice** și a **întăritorului**, după ce le lasă la uscat 24 de ore într-un recipient de plastic.

Olandezii au avut lecție despre poezie și literatură, alegând să folosească jocul **Memory**, pentru a-i stimula pe „elevii” lor să învețe cuvinte din cele 6 limbi ale proiectului (olandeză, spaniolă, germană, turcă, poloneză, română). Elevii polonezi, în rol de profesori au ales ca subiect pentru domeniul studii sociale: importanța sportului. Elevii germani au prezentat și pus în practică unele dintre atributele culorilor, în funcție de personalitatea fiecăruia, în cadrul lecției despre artă. Unul din instrumentele folosite de elevii străini pentru evaluare a fost aplicația **Kahoot**, foarte interactivă și des folosită de profesorii lor pentru feed-back-ul de la sfârșitul orei, deoarece stimulează colaborarea în cadrul echipei.

„Pentru elevii noștri, dar și pentru cei străini, această experiență a fost inedită, deoarece au jucat rolul profesorului în fața colegilor de aceeași vârstă. Trebuia să fie dinamici, spontani, interactivi, dispuși să comunice, să negocieze dificultățile sau provocările întâlnite în această postură, a dascălului. Entuziasmul și energia lor întotdeauna sunt benefice mediului de învățare, mai ales că limba de predare este limba engleză, populară în rândul acestora”, a comunicat **prof. coordonator** al proiectului „Pupils Teach Pupils” din partea Școlii „Avram Iancu” din Alba Iulia, **Diane POPA**.

Șase elevi de la **Școala Gimnazială „Avram Iancu” din Alba Iulia**, coordonați de dl prof. Ioan Roman au prezentat invitaților lor obiectivele turistice renumite ale orașului Alba Iulia: **Poarta a III-a**, **Cetatea „Alba Carolina”**, **„Traseul Celor Trei Fortificații”** și **Museikon-ul**, jucând rolul ghidului sau cercetașului.

Ceilalți profesori colaboratori de la **Școala Gimnazială „Avram Iancu” din Alba Iulia** din cadrul acestei mobilități transnaționale au fost: prof. Cristinel Ioan Negoii Roman, prof. Anca Gligan Mocanu, prof. Iulia Calistru; prof. Ioana Toma; prof. inform. Simona Medrea; prof. Simona Florea; admin. Anca Neag; cons. școlar Badale Maria; prof. Gabriel Bucur; prof. Alina Moldovan, prof. Gabriela Marina, Dana Slevas, Dana Andro etc. Susținerea principală a venit din partea doamnei director prof. Elena Ignat, care a încurajat inițiativele echipei de proiect.

Elevii germani, polonezi, spanioli, olandezi și turci au fost cazați de către familiile colegilor lor de la **Școala Gimnazială „Avram Iancu” din Alba Iulia**, astfel au avut posibilitatea să interacționeze cu tradițiile și obiceiurile din Transilvania, să exerseze sau să își îmbunătățească cunoștințele de limbă engleză, germană, spaniolă, turcă, poloneză sau română.

În 21 noiembrie, câte 2 elevi de la fiecare țară parteneră au participat în cadrul **Bazei de Practică** de la **Colegiul Economic „Dionisie Pop Marțian”** din Alba Iulia la prepararea a două feluri de mâncare românești: bulzul cu mămăligă (cu brânză de burduf), specific zonei din Moldova și a plăcintelor pe vatră, preparat specific Ardealului.

În penultima zi de mobilitate, în 23 noiembrie, unii elevi participanți la proiect au învățat de la familiile gazdă cum se prepară feluri de mâncare tradițională românească sau invers, i-au învățat ei pe gazde un preparat din țara lor, cum ar fi: celebrele **pierogi** poloneze (de altfel întâlnite și în arealul balcanic) sau **sos de roșii cu crenvurști**, întâlnit în bucătăria nemțească. Elevii străini au mai învățat în această zi cum decorează unii români o masa în familie.

În acest mod, elevii noștri, dar și familiile lor, s-au obișnuit să lucreze în grupuri internaționale, au acceptat importanța colaborării intergeneraționale și au înțeles sintagma lui **Goethe** că „*cu cât ești mai etnic, cu atât ești mai universal!*”

Activitățile la care au participat elevii: cunoașterea școlii partenere, a orașului Alba Iulia, primirea de către primarul orașului Alba Iulia gustarea unor produse tradiționale românești, vizitarea **Salinei Turda** intrată în patrimoniul mondial cultural al **UNESCO** din 2016, alături de saline celebre din Polonia și Austria.

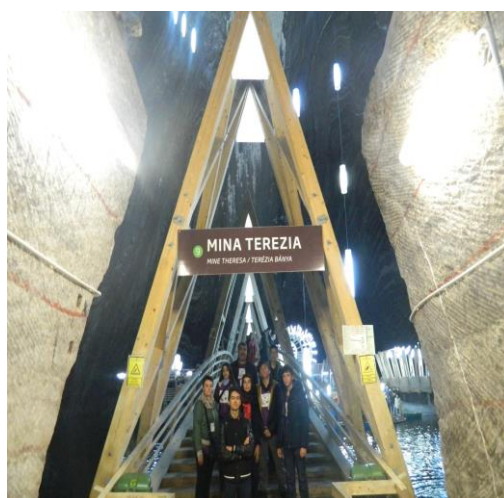
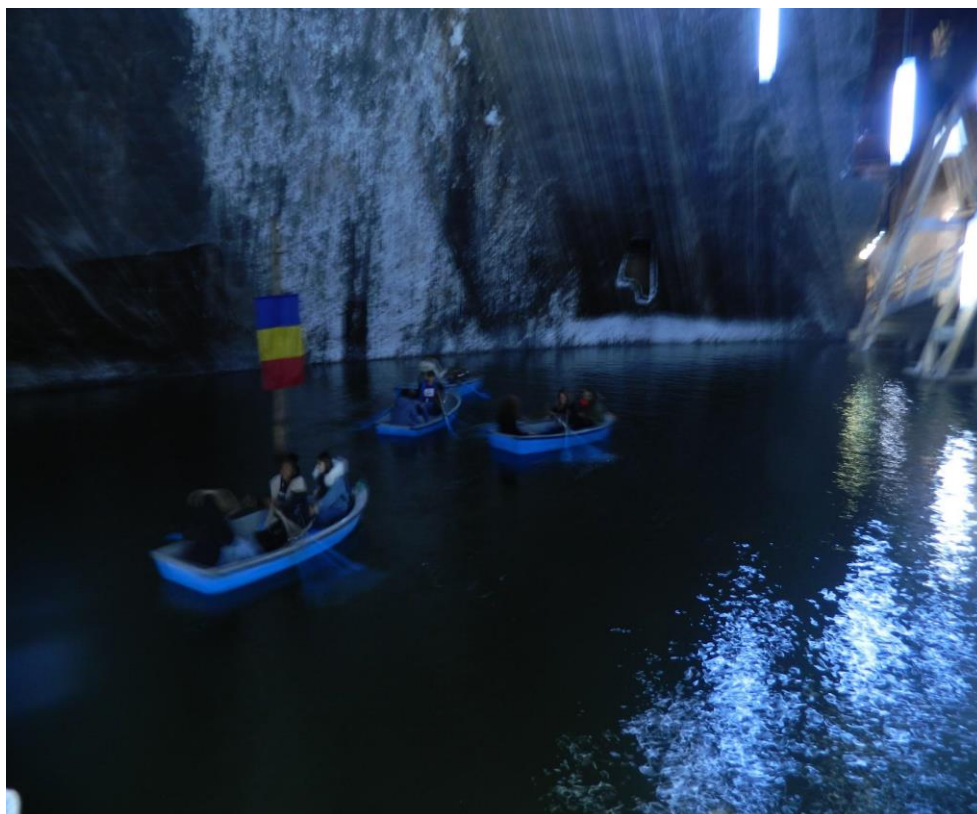
Programul fiecărei zile a fost gândit cu mare atenție, fiecare detaliu a fost riguros planificat. A fost destul de solicitant, activitățile începând la ora 8.30 și încheindu-se seara, îmbinându-se în permanență utilul cu plăcutul. Spre exemplu, în ziua a patra, dimineața, a fost dedicată Zilei în Familie (Family Day). Un aspect deloc de neglijat al proiectului este relația cu partenerii: s-au legat prietenii, elevii români au cunoscut familiile și prietenii partenerilor lor prin intermediul albumului de familie dăruit de fiecare elev străin familiei gazdă.

„Copilul găzduit de noi, l-a invitat pe Denis, la vară în Olanda”, ne-a anunțat una din mamicile participante la program.

Până în martie 2020, la următoarea întâlnire care va avea loc în **Turcia** la Centrul de Excelență, **Yüksel Bahadır Alayli Bilim ve Sanat Merkezi** din **Selçuklu**, comunicarea continuă în cadrul activităților specifice. Aceste activități sunt percepute de comunitatea noastră școlară și locală, benefice din toate punctele de vedere, iar deviza Erasmus+ „*Changing lives, opening minds*” se dovedește încă o dată adevărată.

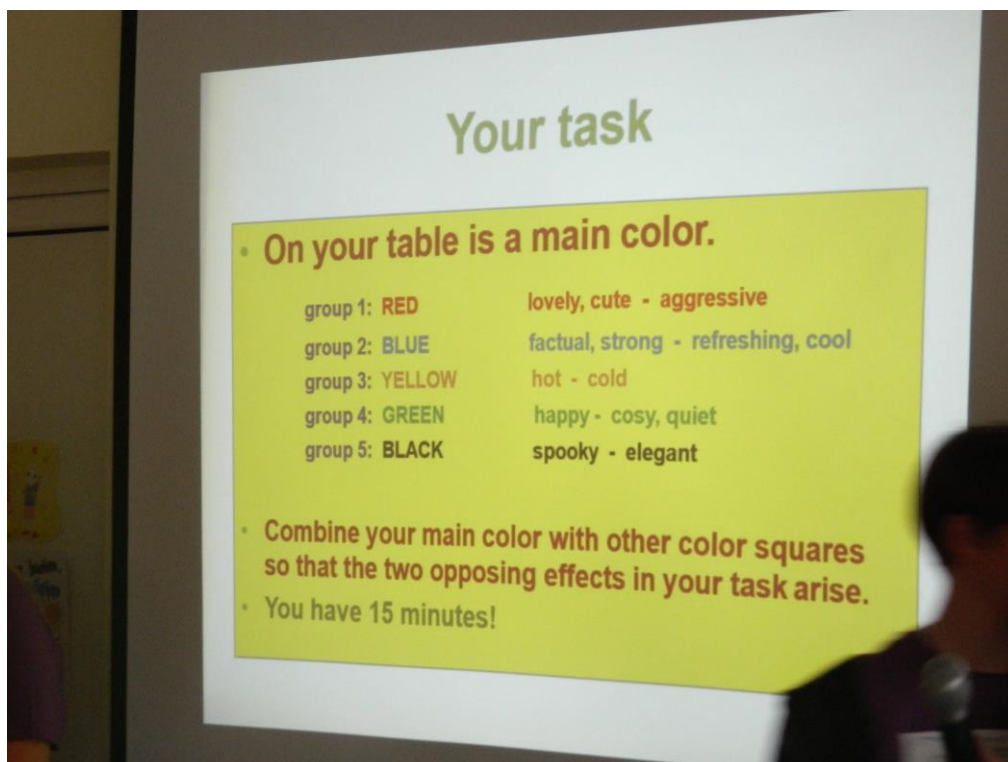
Proiectul **"PUPILS TEACH PUPILS"** este realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene în cadrul Programului ERASMUS+, acțiunea KA2 – parteneriate strategice, schimb de bune practici, parteneriate doar între școli. Informațiile furnizate reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorilor, iar A.N.P.C.D.E.F.P și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care este folosit conținutul acestor informații.

Erasmus+ corner la Școala Gimnazială „Avram Iancu” din Alba Iulia

Lecția olandeză despre Poezie & Limbaj

Echipa din Olanda, de la Mondial College, Nijmegen

Echipa din România, de la Școala Gimnazială „Avram Iancu” din Alba Iulia

Echipa din Spania, IES Padre Moret-Irubide, Pamplona

Echipa din Polonia, **Szespól Szkół nr. 1 im Marii Skłodowskiej-Curie Wyszkiw**, din Wyszkiw

Echipa din Germania, **Gesamtschule Schermbeck**

Echipa din Turcia, de la **Yüksel Bahadır Alaylı Bilim ve Sanat Merkezi** din Selçuklu

Pregătirea aluatului pentru plăcinta pe lespede

Pregătirea bulzului

ACTIVITATE TRANSNAȚIONALĂ DE ÎNVĂȚARE ÎN CADRUL PROIECTULUI ERASMUS+ „VALEURS EUROPÉENNES PAR OUVRAGES NUMÉRIQUES”

Prof. Todor Cornelia, Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș

În perioada 11-15 noiembrie 2019, Colegiul Național „Lucian Blaga” din Sebeș a fost gazdă pentru 21 de elevi și 8 profesori de la licee din Austria, Belgia, Bulgaria și Franța participanți la o Activitate transnațională de învățare în cadrul proiectului de parteneriat strategic Erasmus+ „Valeurs européennes par ouvrages numériques”.

Aceștia s-au implicat, timp de o săptămână, împreună cu elevii ai colegiului, în activități circumscrise tematicii proiectului, respectiv în activități culturale, ateliere și vizite.

Deoarece limba de lucru a proiectului este limba franceză, dintre activitățile culturale organizate nu a lipsit „Sărbătoarea Francofoniei”. Au participat la această sărbătoare partenerii străini și elevii de la Colegiul Național „Lucian Blaga”, atât cei implicați direct în proiect, cât și colegii de-ai lor. Au evoluat pe scenă 30 de elevi de ciclul primar reprezentând Corul Clubului Copiilor Sebeș, coordonați de dna. prof. Pașca Anamaria, grupul folk format din elevii de gimnaziu și liceeni, coordonați de dna prof. Corpodean Ofelia. Dna prof. Cosma Cornelia, de la Liceul cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș a venit însoțită de elevii de ciclul gimnazial care au cântat și au dansat, elevele dnei prof. Berindei Magda, de la Școala Gimnazială Săsciori - Structura Loman au prezentat un program artistic. Un grup de eleve ale școlii gazdă au interpretat o scenetă în limba franceză.

O altă activitate culturală a fost cea legată de multiculturalitate, în care cântecul și dansul popular au fost la loc de cinste. Au evoluat pe scena Sălii festive echipa de dansuri populare românești de la Clubul Copiilor Sebeș și Trupa de dansuri săsești, coordonată de dna Dahinten Anamaria. Partenerii bulgari ne-au încântat cu dansuri populare bulgărești și grecești. Publicul a cunoscut și mica dar perseverenta echipă de „Artizanii ieii” – eleve ale colegiului nostru care și-au propus să își coase singure o ie, îndrumate de o pasionată și altruistă țărancă din Loman, dna Radu Maria.

Dintre atelierele organizate, amintim: Atelierul de pictură pe sticlă (moderat de pictorul Dorică Susan), de corectare a pliantului Peșterii Scărișoara, de redactare a unui CV și a unei scrisori de motivație (invitat, dl. Cosmin Georgiu, specialist Resurse Umane la Star Transmission. Au avut loc prezentări de materiale pe tema multiculturalității.

Nu au fost uitate activitățile numerice, desfășurate în laboratorul de informatică sau prin intermediul telefoanelor mobile. Scutierii de Mühlbach au reușit și ei să-i impresioneze pe parteneri.

Vizitele în raport cu tema proiectului au fost cele mai așteptate. Deoarece ne-a preocupat în mod special multiculturalitatea, am arătat influențele săsești sau maghiare prin vizite la Sibiu, Rimetea și prin deplasarea la obiectivele culturale din orașul nostru, Sebeș.

Săptămâna consacrată acestei întâlniri transnaționale de învățare a trecut repede și partenerii au plecat cu convingerea că nu va fi singura dată când au venit în țara noastră. Considerăm că această experiență, ca toate experiențele Erasmus+, a reușit să deschidă minți și să unească oameni. Mulțumim Erasmus+!

“Material realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene. Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorilor, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care conținutul informației va fi folosit.”

INVENTARIEREA PATRIMONIULUI ÎN FIRMA DE EXERCIȚIU

Prof. Ciocan Carmen, Colegiul Economic „Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia

Contabilitatea, ca principal instrument al conducerii, trebuie să asigure informații reale asupra activității entității, în vederea adoptării de decizii fundamentate din punct de vedere științific. Pentru realizarea acestui obiectiv, o condiție fundamentală o prezintă concordanța deplină care trebuie să existe între datele înregistrate în conturi și realitatea faptică existentă în unitate.

Mijlocul principal prin care se constată situația reală a patrimoniului și care permite compararea datelor obținute pe această cale cu datele contabilității, îl reprezintă inventarierea. Inventarierea este ansamblul operațiilor prin care se constată existența tuturor elementelor de activ, cantitativ și valoric sau numai valoric, existente în patrimoniul unității, la data la care aceasta se efectuează.

La începutul activității, inventarierea are ca obiect principal stabilirea și evaluarea elementelor patrimoniale ce constituie aportul în natura și cuprinde toate elementele patrimoniale, precum și bunurile deținute cu orice titlu, aparținând altor persoane juridice sau fizice. Pe parcursul funcționării sale, unitatea efectuează inventarierea patrimoniului cel puțin o dată pe an, de regulă, cu ocazia încheierii exercițiului financiar.

Firma de exercițiu F.E Business Gifts S.R.L a fost preluată de un grup de 12 elevi ai „Colegiului Economic Dionisie Pop Marțian” din clasa a XI-a A, care sunt îndrumați de către prof. Carmen Ciocan. Această firmă are ca obiectiv punerea în practică a cunoștințelor teoretice acumulate la modulele de specialitate.

Firma de exercițiu “F.E. Business Gifts S.R.L.” a fost înființată în anul 2013 fiind organizată ca o societate cu răspundere limitată. Sediul firmei de exercițiu se află pe str. Octavian Goga, nr. 11, Alba Iulia, România la Colegiul Economic “Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia.

Încă de la înființare, obiectivul de bază a firmei a fost și va rămâne acela de a asigura acte comerciale de înaltă calitate în conformitate cu cerințele clientului, cu cerințele legale și reglementările aplicabile precum și de a crește satisfacția clientului.

Deși această firmă de exercițiu s-a înființat abia în 14.10.2013, a mai fost constituită sub forma unui „Birou de Învățare” care a avut scop comun cu cel a firmelor de exercițiu și anume acela de a pune în practică cunoștințele teoretice acumulate de elevi la modulele de specialitate.

Scopul principal al inventarierii este stabilirea situației reale a tuturor elementelor de activ și de pasiv care aparțin entității cât și cele care aparțin altor persoane juridice sau fizice dar se folosesc în cadrul unității. Prin inventariere se constată mărimea fizică a elementelor patrimoniale cât și evaluarea la nivelul valorii actuale.

Fac obiectul inventarierii elementele patrimoniale: imobilizări, stocuri, creanțe, disponibilități bănești și alte valori, datorii, elemente extrabilanțiere, etc. În conformitate cu Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, toate entitățile au obligația să efectueze inventarierea generală a patrimoniului.

Inventarierea propriu-zisă se realizează prin constatarea faptică a elementelor de activ și de pasiv inventariate și înscrierea lor în Lista de inventariere.

Rezultatele inventarierii și înregistrarea acestora în contabilitate

Rezultatele inventarierii (diferențele de inventar) se stabilesc prin compararea cantităților și valorilor înregistrate în *listele de inventariere* (faptic) cu valorile și cantitățile înregistrate în *contabilitate* (scriptic). În urma inventarierii pot rezulta egalități (FAPTIC = SCRIPTIC), plusuri (FAPTIC > SCRIPTIC) sau minusuri de inventar (FAPTIC < SCRIPTIC).

APLICATIE PRACTICĂ 1. Diferențe cantitative sub formă de plusuri sau minusuri de inventar neimputabile la stocuri, evaluate la valoarea de înregistrare.

Denumirea bunurilor	Cantitatea		Diferențe Cantitative	Preț unitar	Valoare diferențe	Formule contabile diferențe
	Scriptic	Faptic				

						inventar
Materii prime	2.000	1.800	-200	10	-2.000	601=301 2.000
Materiale consumabile	700	730	+30	2	+60	301=602 60 sau 602=302 60
Produse finite	8.000	8.100	+100	60	+6.000	345=711 6.000

2. Diferențe cantitative sub formă de minusuri de inventar la materii prime imputabile sau neimputabile, evaluate la valoarea de înlocuire.

Natura diferențelor de inventar	Materii prime lipsă			Valoarea de înlocuire	Formule contabile diferențe de inventar
	Cantitative	Preț unitar	Valoare contabilă		
Minus inventar imputat gestionarului	-200	10	-2.000	2.600	601 = 301 2.000 4282 = % 3224 7581 2.600 4427 494
Minus inventar din cauze necunoscute, neimputabile	-300	10	-3.000	3.000	601=301 3.000 635=4427 570

3.Diferențe cantitative sub formă de plusuri sau minusuri de inventar la imobilizări corporale.

Natura diferențelor de inventar	Formule contabile diferențe de inventar	
Minus de inventar neimputabil la un aparat birotic multifuncțional cu valoarea contabilă de intrare 2000 lei. Aparatul este neamortizat integral iar valoarea amortizării înregistrate este de 1800 lei.	a. Înregistrarea minusului de inventar prin scoaterea din evidență	% = 214 2.000 2814 1.800 6583 200
	b. Înregistrările TVA aferentă valorii rămase (200 x 19 % = 40)	635=4427 38

4. Diferențe valorice sub forma plusurilor sau minusurilor de valoare la stocuri, creanțe investiții pe termen scurt, imobilizări financiare.

Denumirea bunurilor	Valoarea contabilă	Valoarea anuală	Diferențe valorice	Formule contabile diferențe inventar
Materii prime	18.000	17.500	-500	6814=391 500
Mărfuri la cost de achiziție	259.000	265.000	+6.000	Nu se înregistrează
Materiale obiecte inventar	20.000	19.300	-700	6814=3922 700
Produse finite	468.000	487.000	+1.000	Nu se înregistrează
Clienți incerti	8.000	5.000	-3.000	6814=491 3.000
Alte titluri de plasament	15.000	14.000	-1.000	6814=598 1.000
Titluri de participare	50.000	45.000	-5.000	6814=296 5.000

Bibliografie:

1. Maria Popan, Realizarea situațiilor financiare și calculația costurilor, editura OSCAR PRINT, București, 2016

2. Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic- Ghidul firmei de exercițiu: Cea mai bună practică! - Editura didactică și pedagogică, București, 2002

3. Legea contabilității nr. 82/1991 actualizată în baza actelor normative modificatoare publicate în Monitorul Oficial al României

4. Plan de conturi -uz intern- actualizat conform anexei la OMFP 1802/2014 publicată în Monitorul Oficial 963/30.12.2014

Cărți online :

1. „Firme de exercițiu pentru elevi”(parte a programului „România Start-up,,) - Programul operațional sectorial dezvoltarea resurselor umane 2007-2013 Octombrie 2014

Webografie

1. www.roct.ro (data accesării: 18.11.2019, ora: 15:27)

ASPECTE ALE VIOLENȚEI ÎN ȘCOALĂ

*Prof. Bălănoiu Georgiana-Maria,
Școala Gimnazială Jupânești, jud. Gorj*

Violența este o problemă actuală a societății noastre, având impact asupra actului educațional desfășurat într-un cadru instituționalizat. Violența umană reprezintă una dintre cele mai importante preocupări ale societăților contemporane.

Preocuparea pentru manifestările de violență, dilemele privind creșterea criminalității și a cauzelor ei, strategiile de prevenire și combatere a acestor fenomene reprezintă subiecte de reflecție pentru lideri de opinie, politicieni, jurnaliști și, în particular, pentru specialiștii din domeniul educației.

Fiind un fenomen complex, violența are determinări psihologice, sociale, culturale, economice, lucru evident atunci când luăm în considerare amploarea formelor ei de manifestare și inter-relațiile pe care le presupune.

În sistemul educațional, libertatea individuală este greșit înțeleasă atât de către elevi, cât și de către profesori și părinți și nu a avut ca efect micșorarea gradului de violență în școală, ci dimpotrivă pe fondul acestei libertăți greșit înțeleasă și exprimată, școala poate reprezenta o sursă a unor forme de violență.

Violența școlară este doar una dintre manifestările violenței cotidiene. În Europa, dezbaterile privind relația între conceptul de „drept la siguranță” și mediul școlar au căpătat o dezvoltare continuă, cu diferențe de la țară la țară, devenind oficial o problemă politică, în urma unei întâlniri a experților, organizată de Comisia Europeană în 1997.

Mass-media acordă din ce în ce mai multă atenție violenței, contribuind astfel la conștientizarea și creșterea interesului public față de violența tinerilor și implicit, cea școlară.

Școala nu mai este o entitate izolată, un spațiu social autonom, neafectat de conflictele și dificultățile cu care se confruntă societatea, în general. Ea este o parte integrantă a comunității largi, iar problemele cu care se confruntă ca instituție și mediu de formare a tinerilor privesc întreaga societate. Școala trebuie văzută ca un forum al socializării, un spațiu transparent, ale cărei tensiuni le asimilează și devenind chiar un spațiu de manifestare a violenței.

Astfel, violența școlară este o formă a violenței cotidiene și o problemă globală.

Violența școlară nu este un fenomen nou, manifestându-se și în trecut, în spațiul autonom al școlii. În zilele noastre, școala, ca instituție, este mai transparentă. În contextul cultural și politic european se acceptă și se promovează ideea că școala trebuie să fie un spațiu privilegiat, al securității, liber de conflicte și de manifestări ale violenței sociale.

Violența în școli nu este un fenomen social nou, astăzi fiind mai vizibil datorită mediei. În vechea Europă, în școli domnea brutalitatea, tolerată pentru disciplinarea elevilor. Însă, o dată cu evoluția societății umane, în cursul istoriei, a apărut un nou tip de personalitate, caracterizat prin creșterea controlului afectelor și descreșterea impulsivității – forme superioare de control de sine.

Constatările privind dimensiunea fenomenului de violență în școală au arătat că România se află pe primul loc între 37 țări din lume privind numărul de profesori care au raportat acte de violență ale elevilor în timpul orelor, în România 70% dintre tineri se tem să se ducă la ore din cauza actelor de huliganism, care, conform statisticilor, se petrec cel puțin o dată pe săptămână, proporția unităților de învățământ la nivelul cărora se înregistrează fenomene de violență depășește 75%, ponderea elevilor cu manifestări grave de violență este estimată la aproximativ 2,5%, ponderea copiilor și tinerilor victime ale violenței (furt, agresiuni sexuale, agresiuni fizice, hărțuire etc.) este de aproape 3%.

În ziua de azi e important să avem o nouă imagine asupra copilăriei și, bineînțeles, asupra metodelor de educare a copiilor. Violența împotriva copilului nu mai este tolerată. Trebuie apărut interesul copilului pentru a-i asigura dezvoltarea în cele mai bune condiții, iar răul tratament al copilului este interzis prin lege (amenințarea, indiferența, neglijența, derâderea, umilirea, pedepse corporale etc.).

Definirea violenței școlare este un proces continuu.

Una dintre definițiile mai cuprinzătoare este cea a Organizației Mondiale a Sănătății, după care violența înseamnă „*amenințarea sau folosirea intenționată a forței fizice sau a puterii contra propriei persoane, contra altuia sau contra unui grup, unei comunități care antrenează sau riscă puternic să antreneze un traumatism, un deces sau daune psihologice, o dezvoltare improprie sau privațiuni.*” Contextul de aplicare al definiției poate fi acela al școlii, la nivelul relațiilor educatori-elevi, elevi-elevi.

Promovarea siguranței în școală înseamnă, în primul rând, prevenirea violenței școlare.

Violența poate lua diverse forme: pedeapsă fizică, restricție fizică, constrângere solitară și orice formă de izolare, obligație de a purta o vestimentație distinctivă, restricții alimentare, restricții sau refuzul de a avea contact cu membrii familiei sau cu prietenii, abuzul verbal, sarcasmul. De asemenea, putem cuprinde tot aici, comportamente precum: exprimare inadecvată sau jignitoare, bruscare, împingere, lovire, rănire, comportament ce intră sub incidența legii (viol, furt, vandalism etc.), ofensă adusă cadrului didactic, comportament școlar inadecvat. Formele de manifestare ale violenței în școală sunt: violența între elevi (are cea mai mare pondere în cazurile de violență școlară), violența elevilor față de profesori, violența profesorilor față de elevi.

În cazul violenței între elevi, constatăm că această manifestare este specifică îndeosebi vârstei adolescente. Principalele cauze ale acestei forme de violență sunt reprezentate de mediul familial, unde pot avea loc astfel de incidente, strada și grupurile stradale, mass-media. În cazul distribuției pe genuri, constatăm că băieții sunt mai violenți decât fetele, violențele lor luând chiar forme mai grave decât cele ale fetelor, care prezintă forme mai tolerabile. Cel mai des, această formă de violență are loc în timpul recreațiilor și cel mai frecvent fiind întâlnite violența verbală și jignirile pe baza situației economice, religioase sau etnice.

Violența elevilor față de profesori este, din păcate, o realitate în școlile din România. Se manifestă astfel: comportamente neadecvate ale elevilor în raport cu statutul lor (absenteism, fugă, acte de indisciplină la ore, ignorarea cadrelor didactice, agresiune verbală și nonverbală, refuzul îndeplinirii sarcinilor școlare, atitudini ironice față de profesori), comportamente violente evidente (injurii, loviri, jigniri). Cele mai frecvente sunt absenteismul și indisciplina.

Un alt aspect important în analiza vieții școlare, cu implicații asupra elevului și calității activității educaționale, este violența profesorilor față de elevi. Cel mai adesea se manifestă prin atitudini ironice ale profesorilor față de elevi, evaluare neobiectivă, agresiune nonverbală, ignorare, excludere de la ore, injurii, jigniri, lovire (în ordine descrescătoare a frecvenței cazurilor). Prezența acestei forme de violență este mai redusă decât în celelalte cazuri.

Nu de puține ori au fost semnalate și cazuri de violență ale părinților în spațiul școlii, aceștia având manifestări neadecvate față de profesori (ironii, discuții aprinse, țipete, agresivitate fizică) sau față de colegii propriilor copii.

Violența există și în jurul școlii, caz în care elevi sau persoane din afara școlii au rolul de dealeri, solicită taxe protecție. Alte forme în acest caz sunt fumatul, agresiunile fizice și chiar sexuale. Așa cum rezultă din analizarea formelor de violență școlară, cauzele care duc la astfel de manifestări sunt caracteristici individuale, determinanți socio-familiali și de mediu școlar: violența în familie; condiții economice; mediul instabil familial; lipsa stimei de sine; mass-media; sistemul legal permissiv (în unele țări); alienarea (îndepărtarea față de societate); discriminări de orice natură. În altă ordine de idei, putem vorbi despre: factori individuali - hiperactivitate, atitudini antisociale, tutun, alcool, droguri, nivel redus de dezvoltare intelectuală, lipsa autocontrolului; factori de relaționare: autoritate/indiferență în familie, anturaj (prieteni cu obiceiuri rele); factori comunitari (periferii); factori societali: social, cultural, dominația bărbaților, cultura redusă etc.

Comportamentul inadecvat al cadrelor didactice rezultă din: provocări ale elevilor; insuficienta dezvoltare a competențelor cadrelor didactice – deficiențe de comunicare cu elevii; lipsa competențelor de management al clasei; insuficienta pregătire psiho-pedagogică; nivelul scăzut de motivație al cadrelor didactice pentru ceea ce fac; stres, oboseală; lipsa vocației; lipsa continuității în activitatea unor cadre didactice la aceeași clasă (dificultăți pentru elevi).

Nu de puține ori, poliția este solicitată să intervină în cazuri de violență școlară. Poliția consideră cauze ale violenței școlare mediul familial, cel școlar, televiziunea. Poliția a fost solicitată să intervină în cazul violenței școlare între elevi, elevi și persoane din afara școlii, elevi și profesori, vandalism. Din experiența școlii în prevenirea și combaterea fenomenelor de violență, desprindem faptul că strategiile antiviolență care implică elevii dau rezultate.

Principalele măsuri de prevenție sunt: regulamentul școlar; rolul consilierilor școlari în prevenirea violenței este foarte important; informarea la ore de dirigentie despre consecințele violenței; implicare elevilor în prevenirea violenței propriu-zisă: acțiuni de conștientizare de către elevi a efectelor negative ale violenței organizate în școli, organizarea de întâlniri cu autorități din poliție, întâlniri cu părinții (consilierea specializată a acestora), programe de formare a cadrelor didactice (managementul clasei de elevi), asistența familiilor cu probleme, elaborarea de materiale informative pe tema violenței și prevenirii acesteia, evaluări psihologice.

Cele mai utilizate măsuri de intervenție sunt sancțiunile și asistența. Aceste cazuri, de obicei sunt sancționate prin: observații individuale; muștrare în fața clasei/consiliului profesoral; muștrare scrisă; eliminare de la cursuri pentru o perioadă; exmatriculare; amenzi, activități extracurriculare. Asistența celor implicați în astfel de situații se face prin: discuții cu persoana în cauză, discuții cu un consilier școlar.

Unul dintre factorii care poate afecta comunicarea și relațiile ce se stabilesc în acest mediu este violența școlară. Acest lucru este esențial pentru desfășurarea activităților educaționale, care au ca scop formarea de personalități armonioase, active și creatoare, în concordanță cu cerințele individuale și sociale.

Bibliografie

- Institutul de Științe ale Educației, UNICEF, „*Violența în școală*”, București, 2006 (document PDF);
- Ferreol, Gilles, Adrian, Neculau, „*Violența. Aspecte psihosociale*”, Iași, Editura Polirom, 2003.

ÎMPREUNĂ REUȘIM: ȘCOALĂ, FAMILIE, COMUNITATE

Prof. inv. primar Kis Eniko, Școala Ginnazială „Ovidiu Hulea” Aiud

O problemă stringentă pentru România o reprezintă responsabilitatea locală pentru calitatea educației și succesul școlar, care reclamă căi diferite de stabilire a relațiilor de colaborare între școli, familii și comunități. Avem în vedere că școlile de toate gradele sunt organizații responsabile pentru educația formală a copiilor și adolescenților. Școlile care duc la bun sfârșit mult mai eficient această responsabilitate se consideră pe ele însele și elevii lor ca parte a sistemului social ce include familiile și comunitățile. Cercetările desfășurate în Statele Unite și în unele țări din Europa arată că atunci când școlile, familiile și comunitățile lucrează împreună ca parteneri, beneficiari sunt elevii.

Motivul principal pentru crearea unor astfel de parteneriate este dorința de a ajuta elevii să aibă succes la școală și mai târziu, în viață. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi. Ele nu mai sunt de mult considerate doar o simplă activitate cu caracter opțional sau o problemă de natura relațiilor publice. În țările dezvoltate, cu deosebire pe continentul nord - american, parteneriatele școală - familie - comunitate sunt esențiale în procesul de educație a elevilor și în succesul lor la școală.

Alături de școală care asigură maxima comunicare între generații, familia și comunitatea au o deosebită valoare în formarea personalității copilului. Fiecare om vine pe lume cu o anumită zestre nativă, apoi grație climatului afectiv din familie, copilul cunoaște lumea din jur printr-un permanent dialog cu cei mari, învață și poate să iubească, comunice, se ghidează după anumite modele, imită diferite acțiuni până își formează propriile valori, propriile principii despre lume, despre viață.

În relația școală - familie - comunitate trebuie să existe relații de respect, de acceptare reciprocă, de simpatie și admirație, nu de suspiciune, nedumerire sau iritare și provocare. Relațiile dintre școală, elevi, familiile acestora și comunitate trebuie să fie bazate pe contact și colaborare, pe transmitere de informații și prezentare a unor stări de lucruri, de influențe pozitive asupra comportamentelor elevilor, pe trăiri afective și emoționale reciproce în diferite forme de manifestare.

Pentru atingerea unui nivel de calitate ridicat în eficientizarea relației școală - elev - familie - comunitate, este necesar de abordat un stil empatic de comunicare între părți ce trebuie transpus în psihologia mentală a elevului astfel încât să se producă o apropiere între părți, păstrând însă o neutralitate necesară și un echilibru constant și permisiv.

Au existat întotdeauna educatori excelenți și părinți iubitori, care nu și-au pus probabil atâtea probleme și totuși au reușit foarte bine; dar poate că acest lucru era mai ușor într-o lume foarte statornică, în care tradiția avea ultimul cuvânt. Modificarea pe care au suferit-o, în curs de o generație sau două, relațiile dintre părinți și copii, dintre adulți și tineri, apare mai vădită în considerația pentru copil ce „are semnificația de recunoaștere intimă și profundă a valorii persoanei copilului și de încredere în potențialul lui de dezvoltare” (Osterrieth, P., 1973, p.70).

În cadrul abordărilor contemporane ale fenomenului educațional se impune tot mai mult implicarea cadrelor didactice în relații de cooperare cu părinții copiilor și cu alți factori sociali interesați de educație. Rolul cadrelor didactice nu se reduce doar la educația la catedră sau în clasă, ci presupune o astfel de activitate în fiecare relație cu elevii și familiile acestora, desfășurând o muncă de dezvoltare, de conducere și de îndrumare. O relație eficientă cadru didactic – părinte presupune, printre altele, o ascultare activă, implicarea familiei în acțiunile extrașcolare ale copilului, cultivarea și practicarea toleranței față de un punct de vedere diferit.

Cooperarea activă a școlii și a învățătorilor cu ceilalți factori educaționali – familia, comunitatea locală, mass-media, biserica, organizații nonguvernamentale – trebuie să conducă la realizarea unor parteneriate viabile, de natură să permită o abordare pozitivă a problemelor diverse

ale tinerilor elevi. Școala trebuie să găsească formele optime prin care cei implicați în acest proces de educare să poată gestiona resursele umane, să aibă cunoștințe de psihologie și pedagogie, să se poată adapta rapid la managementul schimbărilor din societatea actuală. Totuși, rolul important, cel puțin acum, îl are școala, cadrele didactice, învățătorul care, prin activitățile elaborate, pot dezvolta la elevi norme și conduite sociomorale, pot dezvolta abilități și conduite morale și civice, în contextul european actual.

În acest sens, școala poate participa și interacționa dezinteresată cu familiile elevilor, poate iniția activități utile în școală sau în afara acesteia, sprijină actorii implicați pentru a se cunoaște pe sine și pentru a înțelege normele moral - civice, poate îmbunătăți calitatea vieții și performanțele elevilor, poate forma abilități de gândire independentă și critică etc. Familia reprezintă elementul cheie în socializarea copilului cu ceilalți copii din clasă fiind consultată cu privire la activitățile educative (extracurriculare) și cu privire la activitățile opționale pe care doresc să le desfășoare copiii.

Lecțiile cu accentuat caracter practic, care obligă la observație, la intervenție personală, dar și la cooperare plac și descătușează energiile mintale și sufletești. Limbile se dezleagă cu ușurință și bucuriile reușitelor vor fi evidente.

Prin prezentarea unor modele comportamentale, pe cât posibil într-o comunitate, veți observa îmbunătățirea rezultatelor școlare și o însușire mai bună a valorilor morale. Una este să le vorbești despre cele mai importante funcții în comunitate (primar, preot, polițist etc.) și alta este să vorbească ei însuși cu oamenii care reprezintă aceste funcții.

Degeaba povestiți despre obiceiuri și tradiții elevilor dumneavoastră dacă nu luați parte împreună cu ei și oamenii din comunitatea locală la șezători, clăci, la slujbele de la biserică. Veți vedea ce mult se mândresc și nu vor mai conțeni povestind despre ce-au realizat.

Îi învățăm pe copii să nu fure, să nu lovească, să nu mintă, dar nu i-am dus niciodată la o secție de poliție să concretizeze consecințele actelor negative. Le-am spus cum să-și păstreze sănătatea, dar nu le-am arătat un spital și ce dureros este să fi bolnav. O să constatați nu numai respectarea regulilor de igienă pentru a nu se îmbolnăvi, dar și dorința de a deveni omul care salvează vieți – doctorul.

Pentru consolidarea unui set de valori stabil și coerent care sprijină școala în formarea la copii a conduitei favorabile, a unui stil de viață sănătos mintal, emoțional, fizic și socio - moral am urmărit implicarea familiei și a comunității printr-un parteneriat. Activitățile desfășurate au avut tocmai rolul apropiării de aceste instituții, a comunicării directe și a unui schimb de impresii și păreri. Elevii au participat cu interes și chiar s-au pus în situații de viață adevărate fiind primar, polițist, preot, doctor, etc.

Sensibilizarea reprezentanților comunităților locale cu privire la problemele școlii a reprezentat o dimensiune deosebit de necesară pentru realizarea obiectivelor parteneriatului; și aceasta deoarece orice abordare abruptă, resimțită ca o ingerință autoritară în problemele comunității este și va fi sortită eșecului; în plus orice acțiune de dezvoltare nu este eficientă dacă nu este înțeleasă și preluată ulterior de comunitate.

Concluziile întâlnirilor, aprecierile făcute de participanți în timpul evaluării finale a activităților, ecourile parteneriatului au dovedit că acțiunile de sensibilizare comunitară desfășurate au reprezentat un important cadru organizat de dialog și comunicare, așteptat de mult și resimțit ca necesar de toți participanții. S-a constatat o dorință de colaborare, conștientizându-se importanța școlii pentru comunitate și necesitatea sprijinirii școlii de către aceasta.

Exemple de prezentare a modelelor comportamentale sunt multe, dar tu ca dascăl, modelator de suflete trebuie să dorești să creezi acea comuniune familie – școală – comunitate, în primul rând fiind sincer cu tine însuși și cu ceilalți în tot ce faci și ce grăiești, fiind dispus să înveți mereu, alergând alături într-o cursă pentru cunoaștere, către un țel.

Valoarea educației crește într-o lume în care schimbările s-au accelerat simțitor, într-o societate a opțiunilor individuale și sociale multiple, marcată de o multitudine de tranziții, de naturi

diferite. Educația este somată să răspundă provocărilor unei lumi a societăților și indivizilor în derută, o lume în care s-au pierdut și se pierd repere, sisteme de referință, iar sistemele etice se află în criză. Ea trebuie să construiască drumuri noi pentru speranță, prin formarea unor cadre cât mai flexibile, a unor capacități și comportamente capabile să facă față schimbării permanente și să adapteze elevul la incertitudine și complexitate. Școala este chemată să contribuie decisiv la reconstrucția spirituală, la redefinirea unor noi sisteme de valori.

În prezent România cunoaște o încercare de redefinire a rolului social al educației, în contextul unui ”parteneriat pentru educație”, un dialog deschis, lucid, responsabil, între toți factorii educaționali (familie, Biserică, școală, comunitate locală). Școala se deschide spre mediul comunitar și se fac propuneri de realizare a osmozei școală - comunitate (școala în comunitate și comunitatea în școală), în perspectiva înțelegerii școlii ca un centru cultural și civic, centru complex de învățare la îndemâna tuturor, tineri și mai puțin tineri.

Bibliografie:

1. Agabrian Mircea, „Parteneriate familie – școală - comunitate”, Editura Institutul European, Iași, 2005;
2. Baran Pescaru Adina, „Parteneriat în educație: școală - familie - comunitate”, Editura Aramis, București, 2004;
3. Chiru Mihaela, „Cu părinții la școală – ghid pentru profesori”, Editura Humanitas Educațional, București, 2003.

ADAPTAREA ACTIVITĂȚILOR DE PREDARE – ÎNVĂȚARE LA PARTICULARITĂȚILE COPILULUI CU SINDROM DOWN

*Prof. învă. primar Alecușan Elena Gabriela
Școala Gimnazială „Simion Bărnuțiu” Blaj, Tiur, structura Mănărade*

a) Scurtă prezentare a specificului elevului/preșcolarului

Numele și prenumele: C.D.

Clasa a IV-a

Familia din care provine elevul este legal constituită, acesta având încă un frate mai mare care învață în școala de masă, fără a avea CES.

La venirea pe lume a copilului C.D., mai exact la aflarea veștii că are sindromul Down, familia a avut un adevărat șoc, mama spunând că nu vrea să-l aducă acasă, dorind să îl lase în spital sau să îl dea spre adopție.

La insistențele bunicilor paterni, copilul este adus acasă, aceștia purtându-i de grijă și reușind să-l iubească necondiționat.

A frecventat regulat grădinița, participând cu plăcere la manifestările cultural-artistice. Are o voce frumoasă și auz muzical, îi place să cânte și să recite poezii, chiar dacă nu are o pronunție prea clară (prezintă dificultăți în rostirea consoanei *r*), dicția fiind, de asemenea, deficitară.

A repetat grupa mare, dar progresele au fost vizibile mai ales în ceea ce privește autonomia personală: la debutul școlarității reușea să se îmbrace și să se dezbrace singur. A fost acceptat în școala de masă, având pentru fiecare an de studiu programa școlară adaptată.

Din punct de vedere fizic, C.D. este mai scund decât colegii lui de aceeași vârstă, este plinuț, apropiindu-se de pragul obezității. Este îndrăgit de către colegii de clasă și are mulți prieteni și datorită faptului că are simțul umorului, fiind mereu pus pe glume și bucurându-se de tot ce e în jurul lui. Este un copil fericit, bunicii paterni asumându-și rolul de părinți și acordându-i o atenție specială.

Bunicii îl însoțesc zilnic pe drumul spre școală și spre casă.

Gândirea elevului este concret-intuitivă, având nevoie permanentă de explicații suplimentare exemplificări, comparații.

Memoria este predominant mecanică, dar reține destul de multe poezii sau replici haioase pe care îi face plăcere să le repete.

Memoria de lucru este deficitară, însă a reușit să-și însușească scrisul și cititul. Scrie cu plăcere la calculator.

Motivația învățării este extrinsecă, dorește să-i mulțumească pe cei din jur. Bunicii obișnuiesc să îl recompenseze cu dulciuri pentru sarcinile îndeplinite, aceasta fiind, probabil, una din cauzele care l-au adus în pragul obezității.

Atenția este de scurtă durată, fiind nevoie de schimbarea permanentă a stimulilor pentru menținerea acesteia.

Percepe cu ușurință formele și culorile obiectelor, având un pronunțat simț artistic.

b) Prezentarea, pe scurt, a conținuturilor selectate pentru evaluare

CLASA: A IV-A

DISCIPLINA: geografie

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: **Orizontul local și apropiat**

CONȚINUTURI DE EVALUAT:

Orizontul. Linia orizontului. Puncte cardinale

Orizontul apropiat (clasa, școala, cartierul, localitatea)

De la orizontul local la țară

Harta. Hărți ale orizontului local

Harta județului. Harta României

Competențe specifice la nivelul unității de învățare	Competențe specifice adaptate
1.Prezentarea realității observabile, cu ajutorul terminologiei generale și specifice 1.1. Identificarea unor termeni geografici în texte/contexte/situații de învățare diferite	1.Prezentarea realității observabile, cu ajutorul terminologiei generale și specifice 1.1. Utilizarea unor termeni geografici dați în competarea unor enunțuri lacunare
2.Utilizarea elementelor semnificative din matematică, științele naturii și disciplinele sociale, în înțelegerea realității înconjurătoare 2.2. Aplicarea unor elemente și cunoștințe dobândite la alte discipline (științe ale naturii, istorie, științe sociale) în descrierea și explicarea realității înconjurătoare 2.3. Identificarea unor fenomene și procese cu caracter geografic din mediul înconjurător al orizontului local, al regiunii, țării și continentului	2.Utilizarea elementelor semnificative din matematică, științele naturii și disciplinele sociale, în înțelegerea realității înconjurătoare 2.2. Utilizarea unor cunoștințe dobândite la alte discipline: istorie, limba și literatura română pentru realizarea sarcinilor; 2.3. Identificarea unor elemente geografice ale orizontului apropiat: Râul Târnava Mare, Râul Târnava Mică, cultivarea viței-de-vie;
3.Relaționarea realității înconjurătoare cu reprezentarea ei cartografică 3.1. Identificarea poziției elementelor reprezentate pe hartă 3.2. Utilizarea semnelor și a altor reprezentări convenționale	3.Relaționarea realității înconjurătoare cu reprezentarea ei cartografică 3.1. Denumirea județului din care face parte localitatea natală 3.2 Recunoașterea reprezentării hartografice a Județului Alba;

3.3. Raportarea corectă a poziției unor elemente pe reprezentările cartografice	3.3. Identificarea, pe harta județului, a poziției localității natale;
3.4. Utilizarea unor reprezentări grafice și cartografice simple	3.4. Marcarea județului Alba pe harta României.
4.Dezvoltarea interesului pentru cunoașterea orizontului local, a țării și a lumii contemporane	4.Dezvoltarea interesului pentru cunoașterea orizontului local, a țării și a lumii contemporane
4.1. Dezvoltarea curiozității de cunoaștere a elementelor geografice caracteristice orizontului local, țării și lumii contemporane	4.1. Realizarea unor fotografii cu cele două râuri care se unesc la Blaj, precum și cu Câmpia Libertății și Crucea lui Iancu, respectiv cu viile încărcate de struguri.
4.2. Dobândirea interesului pentru înțelegerea rolului mediului înconjurător pentru viața și activitatea societății	
4.3. Dezvoltarea interesului pentru cunoașterea și înțelegerea diversității naturale și umane.	

c) Metodele, procedeele sau strategiile de evaluare utilizate

Ca forme de evaluare, se vor utiliza:

- Evaluarea orală prin formularea răspunsurilor la întrebările adresate;
- Lucrul cu harta, indicându-se harta României, harta județului Alba;
- Evaluare scrisă, având ca sarcină completarea enunțurilor lacunare cu termeni dați;
- Evaluarea materialelor colecționate referitoare la localitatea natală și a diversității fotografiilor realizate;
- Elevul va fi notat cu ajutorul calificativelor.

În acordarea calificativelor, se va ține cont și de următoarele aspect:

- Interesul cu care a fost abordată sarcina de lucru;
- Dorința de a participa activ la activități;
- Corectitudinea răspunsurilor oferite;
- Ușurința cu care se orientează pe hartă și în mediul natural înconjurător.

Metode de evaluare:

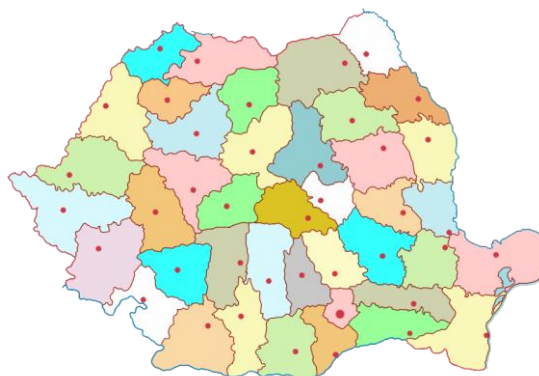
- Observarea sistematică a comportamentului elevului;
- Chestionare orală;
- Probă scrisă;
- Portofoliul.
-

d) Exemple de itemi cuprinși în procesul evaluării.

Itemul 1 (oral): Denumi județul reprezentat în această imagine.

Itemul 2 (oral): Indică orașul Blaj pe harta județului Alba.

Itemul 3 (scris): Fiind atent la forma de mai sus a județului Alba, realizează conturul acestui județ, pe harta României de mai jos:

Itemul 4: Colecționează diferite imagini cu orașul Blaj și realizează fotografii cu obiectivele turistice din această localitate.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit, Ioan: „Didactica”, EDP, București, 2008;
2. Stanciu, Mihai: „Didactica postmodernă”, Ed. Universității Suceava, 2013;
3. Mândruț, Octavian: Geografia României, caietul elevului, Editura All, București 2016.
4. Mihăilescu, Cleopatra; Pițilă, Tudora, 2016: *Geografie*, manual pentru clasa a IV-a, Editura Aramis;
5. Programa școlară pentru disciplina GEOGRAFIE, clasa a IV-a, aprobată prin O.M. nr. 5003, din 02.12.2014.

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT PENTRU UN PREȘCOLAR CU ADHD

*Prof. înv. preșcolar Balea Livia-Valentina,
Școala Gimnazială „Avram Iancu” Abrud/GPP Nr.1 Abrud*

Numele și prenumele beneficiarului: S.R

Vârsta: 7 ani

Grupa: mare

Diagnostic: ADHD

Identificarea problemei de către cadrul didactic:

Preșcolarul S.R are următoarele simptome de hiperactivitate: agitație/ neliniște, motricitate excesivă, dificultăți în a se angaja în activități distractive, logoree permanentă/ discută despre altceva și următoarele simptome de impulsivitate: îi întrerupe/ deranjează pe colegi, „trânțește” răspunsurile/ comentează; este nerăbdător, are dificultăți în a-și aștepta rândul, agasează și agresează copiii, intră în conflict cu ceilalți, sarcinile de lucru le îndeplinește în mică măsură;

Obiectivele programului de intervenție:

- Diminuarea comportamentului indezirabil: agasarea celorlalți copii
- Înlăturarea și diminuarea dificultăților determinate de deficiențele pe care le are
- Realizarea unei pregătiri pentru școală și unei socializări la nivelul maxim al potențialului său.

Durata programului și frecvența activităților propuse:

Programul este conceput pentru a fi derulat pe parcursul semestrului I al anului școlar curent.

- Activități curente la grupă – la fiecare activitate;
- Activități de modelare comportamentală și restructurare cognitivă – săptămânal câte o activitate de cca 20 min ce pot fi derulate în principal în cadrul programului de cursuri dar și în afara acestuia;
- Activități de consiliere – cel puțin o activitate pe săptămână – 10 min dar și ori de câte ori este nevoie;

Activități curente:

- Am redactat un regulament al grupei și în fiecare dimineață în cadrul Întâlnirii de dimineață, toți copii, inclusiv subiectul, repetă aceste reguli;
- Am formulat reguli și așteptări de la copii, ajungând la un consens privind sancțiunile în cazul nerespectării lor;
- Am stabilit un program de discuții individuale cu copiii din grupă, având ca subiecte următoarele: probleme, nevoi, comportamente dezirabile/ indezirabile

- Am stabilit ca la opționalul de educație religioasă, desfășurat în fiecare marți, la sfârșitul fiecărei activități să avem un moment: „Cu cine vreau să mă asemăn?”, moment în care se citesc povești, se spun versuri, proverbe, zicători despre prietenie, omenie, bunătate;
- Am discutat cu toată grupa de copii despre faptul că oamenii, în mod normal, nu se îmbrâncesc ci, trec frumos unul pe lângă altul și le-am propus să rezolve o situație problematizantă: Ce ar face dacă ar vedea adulții – profesorii, părinții, oamenii pe stradă că se îmbrâncesc?
- + Metode folosite: conversația, povestirea, jocul de rol, problematizarea, brainstorming- ul etc.

Activități specifice:

- ❖ să execute anumite mișcări care să-i consume energia (săritul într-un picior), antrenarea în jocurile de rol;
- ❖ jocuri de rol pe tema comportamentelor indezirabile, la care preșcolarul va participa în scopul de a înțelege efectele comportamentelor sale asupra celor din jur.

Ex. Podul, Emoții, Autoportretul**Activități de consiliere:**

- Recompensarea imediată a comportamentelor dezirabile
- Reformularea și „reinventarea” sarcinilor de învățare pentru a fi cât mai atractive și a-și păstra caracterul de noutate
- Educarea comportamentului social adecvat prin modelare (rol-play)
- Educarea autocontrolului și dezvoltarea inhibiției prin activități și exerciții specifice de terapie comportamentală

Modalități de evaluare a reușitei/ajustarea programului în funcție de rezultate:

- discuții despre comportamentul copilului;
- exemplificări despre activitatea desfășurată, despre progresele obținute pas cu pas;
- explicații despre metodele aplicate, de răbdarea de care este nevoie, de încurajarea permanentă la adresa copilului, de laude și mângâieri;

În concluzie se constată necesitatea reluării unor anumite activități care să ducă la realizarea obiectivelor propuse și se recomandă ca în cadrul tuturor activităților, subiectul să fie stimulat pozitiv pentru dezvoltarea motivației intrinseci privind activitatea de învățare - terapie.

PROIECT EDUCAȚIONAL ”CARTEA -IZVOR DE ÎNȚELEPCIUNE”

Prof. învă. primar Muntean Daniela, Școala Gimnazială „Simion Bărnuțiu” Blaj -Tiur

COORDONATOR

Prof. învă. primar **MUNTEAN DANIELA**

ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”SIMION BĂRNUȚIU” BLAJ -TIUR

DIRECTOR: Prof. ZEHAN PLATON ANA

ARGUMENT:

Proiectul educațional pe care l-am desfășurat, reprezintă o încercare de a repune în drepturi „cartea” și „biblioteca”, de a le aduce în atenția copiilor și părinților, de a contribui la redescoperirea lecturii ca o plăcere, o relaxare, un izvor de cunoaștere și visare fără de egal! Proiectul promovează conduita pozitivă a copilului spre literatură.

Lectura are acum rivali redutabili care amăgesc cel mai mult pe cei mici. Televizorul, calculatorul, internetul au devenit repere pereche pentru fiecare generație din ultimii ani. Viața noastră trăită la început de secol XXI este marcată de la mic la mare de amprenta marilor descoperiri științifice care au făcut pași uriași în timp foarte scurt. Aceste trei mijloace de informare rapidă și comodă care oferă elevilor meniul complet în orice domeniu al cunoașterii acoperă deja o plajă substanțială a timpului liber, care rămâne din ce în ce mai puțin. Și atunci se naște întrebarea: mai este cartea „o făgăduință, o bucurie, o călătorie prin suflete, gânduri și frumuseți” cum afirma scriitorul român Tudor Arghezi?

Pornind de la această constatare am încercat prin acest proiect să găsim modalități și tehnici care să contribuie la stimularea interesului elevilor pentru lectură. Stârnirea interesului pentru lectură se poate realiza cu mai multă ușurință dacă activitățile desfășurate în acest sens depășesc spațiul sălii de clasă sau al camerei copilului, bibliotecile sau unele case memoriale fiind mediile

cele mai potrivite ce oferă posibilitatea familiarizării cu ambientul ce păstrează atmosfera de lucru și parfumul celor care au așternut pe hârtie creațiile lor.

Doresc, de asemenea, prin schimbul real de experiență dintre participanți copii-părinți - profesori, să-i convingem pe copii de valoarea culturală și spirituală a cărții, să-i determin să descopere și să înțeleagă că ele sunt rodul marilor spirite ale omenirii, că, la urma urmei, pot deveni cei mai fideli prieteni și mentori.

SCOPUL PROIECTULUI:

Stimularea interesului pentru lectura individuală și colectivă în perioada școlară mică, în vederea dezvoltării și activizării vocabularului și a dobândirii tehnicilor de muncă intelectuală. Dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru lectura, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

OBIECTIVE SPECIFICE:

Privind elevii:

- stimularea gustului pentru lectură;
- formarea unei atitudini de grijă și respect față de carte;
- familiarizarea copiilor cu diferite tipuri de scriere;
- îmbunătățirea comunicării orale și stimularea interesului pentru citit-scris;
- cunoașterea instituțiilor care se ocupă de apariția, distribuirea sau păstrarea cărților;
- stimularea imaginației și a creativității verbale;
- împărtășirea experiențelor personale.

Privind cadrele didactice:

- familiarizarea cadrelor didactice cu metode noi de stimulare a interesului pentru lectura de vârstele mici;
- abilitarea cadrului didactic cu capacitatea de a construi un mediu educațional care să motiveze copilul în procesul de apropiere față de carte și față de cuvântul scris;
- educarea unei atitudini pozitive față de abordarea metodelor interactive, ca metode de lucru folosite în sprijinul realizării obiectivelor programului.

Privind părinții:

- conștientizarea părinților cu privire la rolul lor în dezvoltarea și educația propriilor copii;
- creșterea implicării părinților în activitatea școlii și în crearea unui mediu cald și sigur pentru copil

GRUPUL ȚINTĂ:

Beneficiari direcți :

-un număr de 20 de elevi din clasele a III-a și a IV-a ai Școlii Gimnaziale „Simion Bărnuțiu” Blaj - Tiur

-învățătoarea clasei a IV-a Muntean Daniela ;

-părinții elevilor claselor a III-a și a -IV-a ;

-bibliotecarele de la Biblioteca Municipală „Școala Ardeleană” Blaj

Beneficiari indirecți :

-comunitatea locală

DURATA

Proiectul educațional se desfășoară pe perioada anului școlar 2019- 2020

DESCRIEREA ACTIVITĂȚII :

Activitatea comună părinți- copii -profesor, desfășurată la Biblioteca municipală „Școala Ardeleană” Blaj sub genericul „Cartea -izvor de înțelepciune” organizată cu ocazia Zilei Educației care va fi în 5 octombrie, a fost o activitate încununată de succes. Au participat părinți care au conștientizat cât este de important să petreci puțin timp cu copiii iar copiii s-au bucurat de prezența acestora arătându-le bucuria lor prin citirea de povești. Au fost momente unice când toți ce prezenți s-au bucurat de prezentarea bibliotecii de către doamna învățătoare ca un „portal” în care dacă fiecare va intra va descoperi multe lucruri interesante, astfel trezind si mai mult interesul copiilor pentru lectură.

Cea mai mare realizare a fost când părinții i-au înscris pe copii la bibliotecă în ideea că ar fi bine să vină să împrumute cărți sau chiar să revină în instituție pentru a citi acolo, în liniștea profundă și sub îndrumarea doamnelor bibliotecare. Sub îndrumarea doamnei învățătoare Muntean Daniela elevii au descoperit personaje de poveste citind individual, pe echipe, citind părinților, citind în perechi unii altora, bucurându-se de farmecul acestei lumi de basm și plecând cu promisiunea că se vor întoarce curând pentru a continua ce au început în această minunată zi.

DISEMINARE

Rezultatele proiectului și experiența pozitivă au fost diseminate la nivelul tuturor participanților la proiect, în cadrul consiliului profesoral, instituțiilor similare, opiniei publice, comunității prin diferite mijloace de comunicare cum ar fi: pe site-ul școlii ,pe alte site-uri de specialitate, articole în ziarul local încheierea unui parteneriat educațional cu Biblioteca Municipală.

REZULTATE SCONTATE

- Dezvoltarea relațiilor de colaborare și împărtășirea experienței pozitive între cadre didactice și între colectivele de copii pe care îi îndrumă;
- Realizarea unor expoziții-concurs cu lucrări confecționate de elevi;
- Implicarea activă a cadrelor didactice și a copiilor în activitățile desfășurate în cadrul proiectului;
- Cultivarea disponibilităților practice ale copiilor prin activități extracurriculare;
- Stimularea potențialului artistic-creativ al copiilor.
- Participarea activă în derularea unor programe naționale și internaționale:

STUDIU - IMPORTANȚA RELAȚIEI ȘCOALĂ-FAMILIE-SOCIETATE ÎN DEZVOLTAREA COPIILOR

Înv. Marc Aurica, Școala Gimnazială Cîmpeni

„Prezența părinților poate transforma cultura școlii.” (S. L. Lightfoot)

Educația reprezintă procesul prin care se realizează formarea și dezvoltarea personalității umane a fiecărui individ, precum și procesul de transmitere a civilizației generațiilor ulterioare, realizat în contextul existenței sociale a omului, fiind o condiție necesară pentru dezvoltarea, perpetuarea și progresul societății așa cum o cunoaștem. Astfel, educația nu se raportează doar la individ ci la întreaga societate. Educația începe de la primele momente ale vieții și se continuă pe tot parcursul acesteia.

Familia, școala și societatea sunt cele trei instanțe ce au o contribuție incontestabilă în educația copilului. Pentru orice persoană familia este un univers inconfundabil de care sunt legate strâns nașterea, creșterea, formarea și dezvoltarea personalității. Totodată, familia reprezintă mediul în care învață să articuleze primele sunete, să decodifice primele semne și simboluri ale vieții. Cu alte cuvinte, familia este mediul social-afectiv unic în care copilul se pregătește pentru confruntarea cu viața, cu munca, cu greutățile și obstacolele inerente ascensiunii sale. Aici, în familie se învață normele etice, de comportare, se delimitează binele de rău, dreptul de injust, se formează conduite dezirabile în raport cu modelul normativ al societății. Familia, prin mijloacele sale specifice, afective și morale furnizează individului informații utile formării și integrării lui sociale.

Școala a fost dintotdeauna creată ca o instituție structurată astfel încât, în mod sistematic, să asigure instruirea și educarea tinerei generații dintr-o societate. Susținerea problematicei școlare prin parteneriatul profesor-părinte devine o constituentă de bază în conceptul școlii de azi. Țelul primordial în pregătirea reușitei relației școală-familie este schimbarea mentalității și de inițiativă a părinților. Comunicarea permanentă școală-familie se instituie în interesul copiilor, în beneficiul lor, în scopul randamentului școlar. Așadar, această colaborare școală familie, deține un dublu rol, eficientizarea procesului instructiv-educativ, dar și schimbarea mentalității părinților în sensul responsabilizării și implicării în programul de rezolvare a cerințelor sociale locale. Deși, nu este un lucru mai puțin știut că, în prezent, în unele școli din România, părintele participă doar la ședințele cu părinții, interesându-l în principal situația școlară a propriului copil, sau când primește o înștiințare de la cadrul didactic.

În scopul reușitei școlare a elevilor devine oportună o relație strânsă îndeosebi cu familia, cât și o participare a celorlalți factori implicați în educarea elevului. Poziția familiei ar trebui să fie aceea de partener implicat într-un proces de dezvoltare, de precizare a drumului și rolului social pe care îl va alege copilul.

În contextul relației școală-familie părinții trebuie să accepte o conectare totală la problemele școlii, ale clasei, sporindu-și astfel, cunoștințele psihopedagogice. Aceste cunoștințe le vor fi necesare analizei și interpretării corecte a potențialului propriului copil, vis-à-vis de cerințele curriculare. Părintele devine, astfel, capabil în a-și evalua propriul copil. În funcție de vulnerabilitățile acestuia, pe care le-a descoperit, părintele îl va susține, îl va îndruma, îl va încuraja, îi va stimula încrederea în sine, îi va doza eforturile de învățare.

Prin această relație de colaborare atât școala cât și familia fac eforturi comune în scopul creării de măsuri asiguratorii și metode eficiente pentru o educație de calitate, scopul fiind acela al succesului școlar. Colaborarea profesor-părinte se focalizează pe interesul educației formative a copiilor. Din această conlucrare copiii ies câștigători. Educația eficientă susținută prin eforturile conjugate ale dascălilor cu părinții se regăsește în randamentul școlar și într-o perspectivă benefică în context social.

Familia, școala, comunitatea sunt componente indestructibile ale efortului de definire instructiv-educativă a copilului. Instruirea și educația elevului nu sunt integrale fără aportul părinților sau a societății.

Părinții au obligația, cel puțin morală, de a asigura instruirea școlară a copilului. Ei trebuie să influențeze pozitiv participarea elevilor la cursuri, ca ei să-și manifeste interesul pentru noi cunoștințe. Atitudinea părinților față de școlarizare, accentuând beneficiile ei, devine un factor promotor al motivării copiilor spre studiu. Participarea părinților la viața socială, școlară le-a dat posibilitatea deja multora să se convingă de utilitatea învățaturii.

Școala trebuie să răspundă progreselor sociologice și psihologice. Orice copil este beneficiar al dreptului la școlaritate. Aceasta devine factor educativ-instructiv-formativ pentru tânără generație. Societatea este cea care trebuie să impună acele modificări ce vor susține până în pânzele albe integrarea tuturor copiilor într-un program școlar. Colaborarea cu familia este unul din elementele indispensabile ale reușitei școlare.

Bibliografie:

Revista Învățământul Preșcolar și Primar, nr. 1-2, Editura Arlequin, 2014.

Agabrian, Mircea, Millea, Vlad, Parteneriate școală-familie-comunitate. Studiu de caz, Institutul European, Iași, 2005.

Baran-Pescaru, A., Parteneriat în educație: familie-școală-comunitate, Editura Aramis, București, 2004.

Bonchiș, Elena, Familia și rolul ei în educarea copilului, Editura Polirom, București, 2011

MODALITĂȚI DE REALIZARE A EDUCAȚIEI ECOLOGICE LA PREȘCOLARI ȘI ȘCOLARI

Prof. Turcu Iuliana, Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia

Etimologic, cuvântul „educație” provine din latinescul „educō, educere”, termen care în limbajul uzual are deopotrivă, două semnificații. În primul rând el desemnează acțiunea de „a scoate din”, „a ridica”, „a înălța”, de unde semnificația actului educațional ca modificare, transformare, susținere a trecerii de la o stare (primară, ereditară sau dobândită pe parcurs), la alta nou-formată, în lanțul dezvoltării; imprimarea unei direcții de acțiune dinspre interior în vederea armonizării conduitei individuale cu normele sociale ale comunității. În planul al doilea, același termen indică acțiunea de „a crește”, „a îngriji”, „a hrăni” (plante, animale, oameni), iar de aici educația a fost înțeleasă ca activitate de creare a condițiilor necesare creșterii (fizice, biologice), dar și îngrijirii, dezvoltării psihice, morale și spirituale.

În „Dicționar de pedagogie”, Ed. Didactică și Pedagogică, 1979, educația era definită astfel „proces prin care se formează, se dezvoltă și se maturizează laturile fundamentale ale ființei umane: fizicul, psihicul, moralul, esteticul; cognitivul, afectivul, volitivul; o trăsătură, o funcțiune. Proces de devenire a omului „ființa-în-sine” (ființa umană doar ca posibilitate), „pentru sine” (ființa umană ca realitate), care își dă seama de ceea ce este, ce nevoi are și cum să acționeze eficient. Educația înseamnă atât această devenire, mijloacele, metodele, procedeele și tehnicile necesare exercitării influențelor formative, producerii devenirii, cât și rezultatul devenirii. Ea se produce atât prin alții cât și prin sine (autoeducația), totdeauna fiind prezente ambele aspecte. În sens foarte larg, educația este forma de interacțiune dintre ființa umană în devenire, propria sa activitate, lucrurile din jur, semnificațiile umane ale acestora și ceilalți oameni, cu modurile lor de a fi și de a acționa”.

Educația ecologică trebuie să fie un proces care să înceapă de la vârsta preșcolară, având drept scop prezentarea datelor, a corelațiilor valorilor, problemelor și soluțiilor, toate acestea fiind raportate la ecologie, la relația om-mediul.

Cunoașterea naturii trezește gândirea copilului, contribuie la dezvoltarea capacității creatoare, la dezvoltarea vorbirii corecte și coerente, făcându-l astfel pe copil să mediteze asupra fenomenelor și corpurilor ce-l înconjoară.

Știm cu toții că sănătatea este bunul cel mai de preț al omului, aceasta fiind o calitate a organismului uman, omul având răspunderea de a o menține de-a lungul vieții. Copilul de vârstă preșcolară și școlară nu are informații și atitudini față de problemele de sănătate, de aceea, toți cei din jurul lui ar trebui să îl ajute să înțeleagă modul de păstrare al acesteia, de ocrotire a naturii, de formare a unor comportamente și deprinderi față de plante și animale.

Astfel, grădinița și școala face primii pași în formarea unor conduite ecologice adecvate ocrotirii și îngrijirii naturii. Pentru realizarea acestora, tot mai mult se pune accent pe organizarea de activități, care să-i pună pe copii în contact direct cu natura, spre a-i cunoaște tainele și frumusețile.

Preșcolarii și școlarii trebuie să realizeze că problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră, oricât de insignifiantă ar fi, poate să afecteze în mod distructiv natura. Semnalele de alarmă lansate de specialiști, explicațiile și statisticile întocmite de aceștia au un rol incontestabil, dar pentru implicarea și acțiunea eficientă de formare în sens ecologic se ajunge prin sensibilizare și prin antrenarea componentelor afective și volitive ale copiilor. De aceea, activitățile de educație ecologică se desfășoară într-o atmosferă relaxantă, unde interesul și comunicarea să încurajeze inițiativa, dar și opțiunile fiecăruia.

Abordarea educației ecologice în grădiniță și școală prezintă anumite particularități metodologice, scopul final al acestui demers fiind formarea unui comportament ecologic adecvat și derularea de acțiuni concrete de protecție a mediului înconjurător. Schema logică de abordare a educației ecologice prezintă câteva etape care descriu un traseu formativ ce poate fi urmat de către orice cadru didactic, prin valorificarea atentă a conținutului și metodologiei specifice disciplinei:

Perceperea și observarea naturii.

Această primă etapă poate fi realizată cel mai bine prin ieșirile în natură, excursii, tabere. Este primul pas de contact nemijlocit cu elementele mediului și constituie premisele etapelor următoare.

Determinarea trăirii unor senzații și sentimente și conștientizarea copiilor asupra acestora.

În urma percepției aspectelor din mediul înconjurător, copiilor li se atrage atenția asupra plăcerii de a privi cerul senin, de a trage în piept aerul curat al unei păduri, de a asculta susurul unui pârâu etc. În această etapă cadrului didactic îi revine rolul de a discuta și a atrage atenția asupra acestor aspecte și de a sublinia beneficiile unui mediu curat, sănătos, precum și apartenența noastră la sistemele naturale de viață și comunicarea existentă între noi și mediul natural.

Implicarea personală

Prin discuții, în urma stabilirii locului și rolului fiecăruia în spațiu și timp, în cadrul social pot fi relevate modalități de implicare individuală, felul în care putem fi de folos.

Asumarea responsabilității.

Această etapă este esențială în formarea unei structuri comportamentale adecvate. Existând implicare, trebuie să existe și responsabilitate. Etapele menționate, de desfășurare a educației ecologice asigură, potrivit nivelului acestei vârste, adoptarea comportamentului ecologic. Este implicit faptul că informația motivează, însoțește și susține percepția senzorială, analiza senzațiilor, încadrarea în sistemul natural de viață, definirea rolului personal, respectiv, implicarea individuală și asumarea responsabilității.

Alcătuirea unei strategii de acțiune.

Această etapă reprezintă trecerea spre acțiunea concretă. Faptul că în calitate de cadre didactice, organizăm acțiuni diverse împreună cu copiii, nu este suficient. Realizarea, într-adevăr importantă, ar fi să forăm copiii acel interes și acele abilități care să le permită să înțeleagă cum se organizează astfel de acțiuni și să acționeze din imbold propriu.

Pentru a le forma copiilor o conduită ecologică putem porni de la o idee simplă, dar destul de eficientă în planul emoțiilor și sentimentelor: transpunerea copilului în locul elementului din natură care a suferit o agresiune din partea omului. Pus în postura celui agresat și care nu se poate apăra singur, copilul va realiza că trebuie să acorde „drept la existență” tuturor elementelor mediului din jurul său. Treptat va înțelege că orice acțiune de distrugere sau exterminarea de orice fel este cât se poate de dăunătoare pentru că strică echilibrul naturii.

Tot mai mult se implementează programe naționale și internaționale pe teme ecologice, o serie de proiecte educaționale ecologice, dintre care „Tu reciclezi, noi te premiem” la acesta participând și unitatea noastră.

Există o multitudine de modalități de realizare a educației ecologice la nivel preșcolar și școlar însă trebuie să existe o motivație a cadrelor didactice, o conștientizare a acestora că ocrotirea, protecția și conservarea mediului sunt probleme foarte importante care trebuie cunoscute de la o vârstă fragedă, că lumea se confruntă cu grave probleme ecologice, care ar trebui evitate sau înlăturate de către cel care le-a produs- omul și de ce nu, acest om să fie chiar copilul preșcolar?

Educația ecologică se poate desfășura fie prin proiecte educaționale, cât și prin activități extracurriculare (vizite, plimbări, excursii, tabere), prin activități opționale, activități frontale dirijate (observări, lecturi după imagini, jocuri didactice, povestiri, memorizări convorbiri etc) și prin intermediul jocurilor și activităților alese (jocuri de rol, jocuri de masă, jocuri de perspicacitate, jocuri de construcții etc), iar în cadrul programei existente a activităților din grădiniță, la fiecare capitol se pot realiza și aspecte ale educației ecologice.

Educația ecologică are o componentă de bază și anume „igiena”. Domeniul de cunoaștere al educației ecologice este vast. O importanță deosebită pentru educația preșcolarului și școlarului o au următoarele domenii de cunoaștere:

- igiena mediului - atmosfera
- igiena mediului – apa
- igiena mediului – solul
- igiena habitatului – locuința, instituțiile publice
- igiena alimentației – alimente

Pentru a înțelege mai bine ce înseamnă educație ecologică voi da câteva definiții.

IGIENA studiază raporturile necesare și întâmplătoare dintre om și multitudinea de factori din mediu pentru definirea capacității de adaptare a mediului populațional la mediul ambiant în continuă schimbare.

MEDIUL AMBIANT reprezintă ansamblul factorilor geografici, biologici, sociali, în care se desfășoară viața, munca indivizilor, a colectivității umane.

FACTORUL ECOLOGIC delimitează acei agenți de mediu care sunt modificați, influențați de activitatea umană și care vor acționa diferit în funcție de modul în care au fost modificați.

Cele mai multe taine despre natură putem începe a le dezlega de la vârsta preșcolară. Pornind de la curiozitatea și interesul pe care îl manifestă copilul, consider că educația ecologică alături de celelalte laturi ale educației îl pot forma pe copil să fie un bun protector al vieții proprii, a celor din jurul lui dar și al mediului înconjurător.

Toate acestea sunt mijloace prețioase de a-i educa pe copii pentru cunoașterea mediului înconjurător, prezentându-le relația dintre plante, animale și om. Totodată trebuie să le dezvăluim și unele aspecte negative, pentru a-i pregăti mai bine în dorința de a ocroti natura:

- Pericolul dispariției unor specii de animale și plante;
- Efectul negativ al vânării unor animale și păsări aflate pe cale de dispariție;
- Pericolul în care se află insectele în urma poluării apei și a aerului, în condițiile în care constituie hrana acestor viețuitoare;

Acțiunile nefaste ale omului (defrișarea pădurilor, distrugerea vegetației, degradarea arborilor) și urmările lor.

În educarea deprinderilor de atitudine ecologică față de mediul înconjurător și natură, cadrele didactice ar trebui să se ocupe de următoarele aspecte: păstrarea curățeniei în curtea grădiniței, a școlii, în parcuri, grădini, păduri cu diverse prilejuri.

Orice copil poate deveni un prieten al naturii, cu condiția să respecte natura. Aceasta înseamnă azi, mai mult ca oricând, să o privească în calitate de adevărat ecolog-cetățean, cu gândul refacerii ei. Uneori cuvintele, expresiile copiilor ni se par „trăsnite”, dar dincolo de partea hazlie, educatorul descoperă modul de gândire original, alimentat de o curiozitate și o imaginație ieșite din comun. Avalanșa de întrebări cum ar fi: „Ce e luna?”, „Ce-i soarele?” , „Cum apar plantele, oamenii?”, „De ce nu se simte când pământul se învâрте în jurul Soarelui?”, „De ce sunt răi

oamenii?”, „De ce, de ce, de ce ...”. Din lipsă de timp sau alte motive, adulții se mulțumesc să răspundă în glumă sau să amâne răspunsurile până când vor crește mai mari, ignorând faptul că acum e terenul fertil pentru a semăna sămânța cunoașterii, pentru că acum gândirea e mai creativă, memoria mai plastică, mintea mai iscoditoare.

În munca cu elevii pentru a te face înțeles trebuie să faci efort, să vezi ce și cât știi sau pot înțelege copiii.

„Dacă vreau să reușesc în a aduce pe cineva la un anumit punct, în primul rând trebuie să văd cum pot să ajung în lumea lui și să încep de acolo”, spunea, în acest sens filozoful danez S. Kierkegaard. Explicațiile formulate trebuie să fie cât mai accesibile cu putință. În marea lor majoritate părinții, bunicii, nu pot, nu au pregătirea necesară și nici timpul pentru a face acest efort. Speranțele lor se îndreaptă spre grădiniță și școală unde trebuie să găsim și timp și răbdare și înțelegere pentru o astfel de inițiere, dezbateri și comunicare. Preșcolarii și școlarii trebuie să înțeleagă că oriunde se află, atât omul cât și celelalte vietăți au nevoie de condiții esențiale mediului de viață: sol, aer, apă, hrană. Educația ecologică trebuie să ofere perspective reale în restabilirea acelor relații între om și natură care să aibă la bază înțelegerea, cunoșterea și respectarea normelor și legilor sanogenetice.

Lumea care ne înconjoară a fost și mai este o taină. Existența umană s-a schimbat în cursul timpului ca rezultat al curiozității și gândirii omului precum și ca o consecință a nevoii de a-și face din natură un prieten.

Pentru a înțelege, a explica și a formula niște concluzii cu privire la tainele naturii trebuie mai întâi să observi (privind, auzind, mirosind, pipăind, gustând), fie folosind anumite instrumente (lupă, microscop), fie făcând anumite experimente.

După cum spune un vechi proverb „omul sfințește locul și omul îl dăruiește”, noi oamenii suntem considerați factorul principal de stabilire a relațiilor om – natură.

În concluzie, putem spune că nu există activități anume pentru o educație ecologică ci prin toate activitățile și acțiunile ce le desfășurăm în școli și grădinițe, copiii își pot însuși numeroase noțiuni și cunoștințe despre problematica ecologiei. Să luăm ca motto al activității noastre, afirmația lui Piaget: „Copilul trebuie lăsat să descopere el însuși adevărul acționând în mod practic, deoarece scopul școlii este de a forma creatori, inventatori, și nu de a forma indivizi care să repete ceea ce au învățat generațiile precedente.”

Scopul final al educației ecologice este acela de a-l face pe copil să cunoască, să-și însușească, să respecte normele și regulile de prevenire și combatere a efectelor nedorite cauzate de unele fenomene naturale, de protejare a mediului înconjurător, de menținere a sănătății individuale și colective și să înțeleagă necesitatea cultivării comportamentelor și atitudinilor de protecție și autoprotecție în raport cu natura.

Bibliografie :

Alexandru Ionescu- Protecția mediului înconjurător și educația ecologică, Editura Ceres, București 1989;

Goran Gabriela, Zalana Mihaela, Parpală Daniela - „Protejăm natura” – Învățământul Primar , București, Ed. Miniped, 2004;

Mohan Gh., Ecologie și protecția mediului, Editura Scaiul, București 1993.

DESPRE IGIENA AERULUI (II)

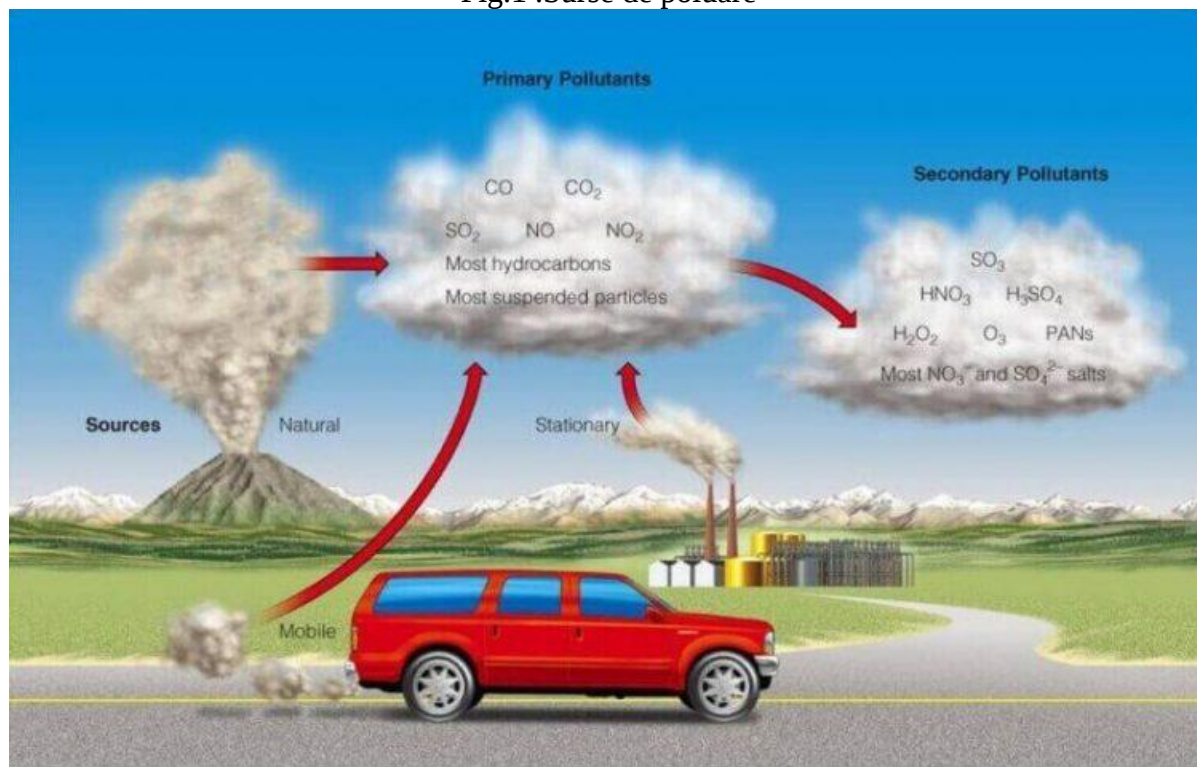
Prof. Poptelecan Călin, Liceul Teologic Greco-Catolic Blaj

Acțiunea aerului poluat asupra organismului uman și sănătății depinde și de o serie de factori care se pot împărți în două mari categorii și anume: factori care țin de poluanți și factori care țin de organismul uman. Factorii care țin de poluanți fac referire la structura lor chimică astfel întâlnim poluanți mai nocivi și poluanți mai puțin nocivi asupra organismului. Apoi un alt factor

important este concentrația în care se găsește poluantul, astfel cu cât concentrația este mai cu atât acțiunea sa este mai puternică.

Alături de cele de mai sus mai trebuie să luăm în considerare și numărul poluanților prezenți, foarte rar se găsește un singur poluant, iar în general există un număr mai mare de poluanți și numărul lor crește pe măsură ce cresc și sursele de poluare (Fig.1). Trebuie luat în considerare și faptul că același poluant poate fi prezent în mai mulți factori de mediu în același timp, de exemplu în apă, în aer, în alimente sau diverse locuri de muncă.

Fig.1 .Surse de poluare

În contact cu poluanții trebuie analizată și avută în vedere și vârsta persoanelor expuse, în special al copiilor, care sunt mai sensibili decât persoanele adulte, de aceea cele mai multe experiențe se fac pe copii, dar și cei mai în vârstă nu trebuie neglijăți și în egală măsură analizat trecutul lor profesional. Organizația Mondială a Sănătății clasifică poluanții atmosferici după acțiunea lor astfel: poluanți alergizanți ca polenul, puful, părul, poluanți asfixianți ca oxidul de carbon, amoniacul, poluanți toxici ca plumbul, fluorul, cadmiul și poluanți cancerigeni ca hidrocarburile ciclice aromatice, cromul, cadmiul, nichelul.

Cei mai importanți poluanți iritanți sunt pulberile, mai ales cele inerte, oxizii sulfului, adică SO₂, oxizii azotului, și diverse substanțe oxidante. Apoi pulberile care au o proveniență multiplă, se clasifică din mai multe puncte de vedere, astfel întâlnim după natura lor, organice și anorganice, după originea lor, naturale și industriale, după acțiunea lor, toxice și netoxice. Există și o clasificare a lor în funcție de stabilitatea din atmosferă în trei mari categorii și anume: pulberi mai mari, cu stabilitate mică în aer, numite și pulberi sedimentabile, apoi pulberi cu o stabilitate relativ mare în aer, numite și pulberi în suspensie și ultima categorie este reprezentată de pulberi care nu sedimentează aflate în aer în permanentă mișcare browniană, dar care la un moment dat pot conglomera depunându-se. Dintre acestea singure care acționează asupra organismului sunt cele în suspensie, pulberi care se și rețin în plămâni și acționează ca atare (Fig.2).

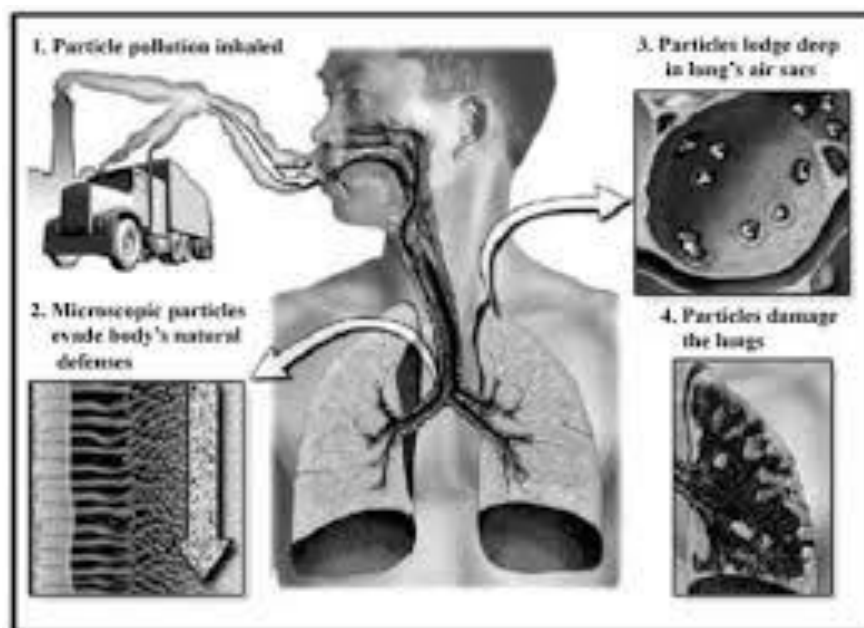

Fig. 2 Efectele particulelor asupra organismului

Aceste pulberi sunt reținute la nivelul mucoasei respiratorii, reținere care depinde de numărul pulberilor, tipul de respirație, bucală sau nazală, starea căilor respiratorii precum și cantitatea de mucus la un moment dat. Desigur nu toate pulberile sunt reținute, mai mult și un lucru bun pentru organism și o parte din cele reținute sunt eliminate datorită mișcărilor cililor vibrațiali care asemenea unei benzi transportoare conduc pulberile în sens invers către nasofaringe de unde sunt eliminate fie prin expectorație, fie prin deglutiție, restul însă sunt reținute și preluate de macrofage care le înglobează și le îndepărtează către ganglionii limfatici adiacenți.

Cele rămase își exercită acțiunea iritantă asupra căilor respiratorii intra și extrapulmonare producând inflamații cu creșterea cantității de mucus, expectorație și tuse. Sigur pe această inflamație se instalează infecții diverse produse chiar de germeni autohtoni ai căilor respiratorii sau pătrunși din afară odată cu aerul inspirat la început apar infecții acute bronșice, traheale, laringiene care apoi se transformă în infecții cronice dintre care cea mai frecventă este bronșita cronică și care complicată cu un astm și emfizem determină cunoscuta bronhopneumonie cronică.

Urmează substanțele oxidante care exercită efecte iritante asupra mucoasei respiratorii. Au fost evidențiate în S.U.A., la Los Angeles, un oraș cunoscut ca foarte poluat datorită gazelor de eșapament și unde s-a pus în evidență concentrații crescute de ozon. S-a formulat întrebarea cum este posibil să determini ozon într-o atmosferă poluată și s-a constatat că este vorba de substanțe care pun în libertate oxigen atomic, substanțe numite ozonide. Formarea acestora este consecința acțiunii radiațiilor solare, în special cele UV, care în prezența oxizilor de azot duc prin reacții fotochimice la formarea acestor substanțe din unii produși rezultați din arderea hidrocarburilor în motoare. Au acțiune iritantă, producând lăcrimare, salivăție, expectorație, tuse și putând merge până la infecții grave datorită creșterii capacității invazive a diversilor agenți patogeni ca streptococi, pneumococi, etc.

O altă categorie importantă și anume poluanții alergizanți și care sunt în general cunoscuți de multă vreme. Pulberile organice sunt considerate principalii factori alergizanți din atmosfera poluată, putând încadra fără să greșim pulberile vegetale ca cele de ceai, cacao, muștar, cafea. Tot ca alergizanți organici sunt încadrate unele ciuperci din genul *aspergillus* (fig.3), *penicilium*, *cladosporium* care se dezvoltă pe pereții igrasioși din locuință producând frecvent alergii respiratorii sau cutanate mai ales la copii. Cele mai frecvente manifestări determinate de poluanți alergizanți

sunt cele respiratorii ca rinita acută sau cronică, astmul bronho-pulmonar, sau la nivel ocular cum sunt blefarita, conjunctivita alergică sau cutanată.

Fig. 3 Ciuperca Aspergillus -imagine microscopică

În atmosfera au mai fost puși în evidență și poluanți cancerigeni, mai ales în producerea cancerului bronho-pulmonar, cel mai frecventă formă și care ocupă din păcate primul loc privind mortalitatea neoplazică, manifestarea mai frecventă în mediul urban decât în cel rural, mai frecvent la bărbați decât la femei, mai ales la cei fumători. Dar poluanți cancerigeni se clasifică în două mari categorii și anume: organici și anorganici. În categoria celor organici intră hidrocarburile aromatice policiclice (fig.4), rezultate din arderea combustibililor solizi și lichizi și care aderă la suprafața particulelor de funingine, iar acțiunea lor cancerigenă este dată de componenți cum ar fi benzatracenul, benfluoroantrenul. Acestea produc cancer cutanat la animale ca urmare a unor aplicații locale .

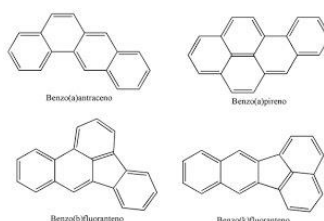

Fig. 4 Hidrocarburi aromatice policiclice

În categoria poluanților cancerigeni anorganici bine cunoscuți sunt seleniul, nichelul cadmiul și un produs care a fost scos treptat din uzul industrial dar și de laborator, asbestul (fig.5). Acțiunea acestuia din urmă a fost observată la persoanele din zone poluate cu asbest sub forma unor noduli la nivel pulmonar și care stau la baza cancerului pulmonar cu localizare pleurală.

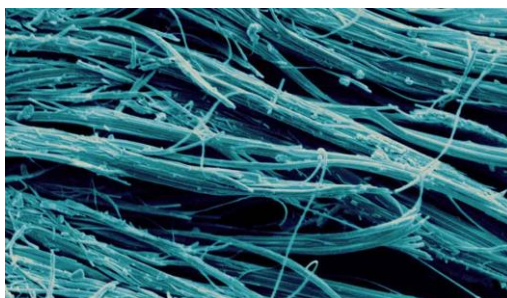

Fig.5 Fibre de asbest

Bibliografie selectivă:

1. Mănescu S., Tănăsescu Ghe., Cucu M., Igiena , Ediția a II-a Editura Medicală, București, 1996.
2. Poll N., Șerban A., Noțiuni fundamentale de igienă, vol I., Editura Imprimeria Coresi, București, 1998.
3. Vlaicu B., Sănătatea mediului ambiant, Editura Brumar, Timișoara, 1996.
4. Legea nr.100/1998, privind asistența de sănătate publică
5. www.google.co
6. www.wikipedia.com

MOMENTUL DE LECTURĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

*Prof. înv. preșcolar Bîte Aniela Ioana,
Școala Gimnazială „Emil Racoviță” Gîrda De Sus/Structură GPN Ghețar*

Lectura are un rol important în dezvoltarea și formarea personalității. Este evident că deprinderea lecturii rămâne o bază solidă pentru toată viața. În lipsa îndrumării părinților, educatorilor, profesorilor, foarte mulți școlari nu simt nevoia de a citi.

Lumea în care trăim devine o lume a calculatorului și, implicit, o lume în care individul se izolează, nu mai socializează, nu mai intră într-o bibliotecă, nu mai răsfoiește paginile unei cărți într-o sală de lectură. Televizorul, calculatorul, internetul, au devenit repere pereche pentru fiecare generație din ultimii ani.

Copilul, de la cea mai fragedă vârstă, este fascinat de televizor, de calculator, petrece ore în șir în fața desenelor animate și în fața monitorului, în detrimentul lecturii, pierzând, practic, contactul cu acea lume minunată a poveștilor, fiind vitregit de acel sentiment de liniște, siguranță, împlinire, armonie pe care ți-l dau poveștile citite de părinți și bunicidrumată poate să dezvolte un interes continuu. Televizorul, calculatorul, internetul, au devenit repere pereche pentru fiecare generație din ultimii ani.

Lectura este magia atrăgătoare în timpul liber, descoperiri despre călătoriile oamenilor, biografiile oamenilor celebri, a științei și tehnicii. Lectura nu cere prea mult de la cititor decât atenție și dăruire. În acest mod ea are rolul de a forma și educa tânăra generație. Ea este un mijloc de obținere a informației, păstrarea capacității de a gândi, judeca, de a căuta soluții în rezolvarea unei probleme. Ea este și o motivație umană, o necesitate zilnică de a cunoaște, de informare.

Prin citit, copiii: aud și învață cuvinte noi; își dezvoltă atenția și memoria; dezvoltă abilități de ascultare; acumulează informații, își îmbogățesc vocabularul și asociază cuvintele și ilustrațiile; au imaginația și simțurile stimulate; își creează o strânsă legătură cu cel care citește, construind o relație părinte-copil bazată pe interese și pasiuni comune; poate fi familiarizat cu noi concepte și teme de interes ca să fie pregătit pentru evenimente viitoare; este încurajat în iubirea față de lectură.

Fiecare copil ar trebui să aibă o mică bibliotecă în camera lui. Cărțile trebuie, întotdeauna, plasate în rafturile de jos, pentru a facilita accesul la ele. Totodată, pentru a încuraja cititul, vizitele dese în biblioteci și librării dau, de obicei, roade: copiii trebuie lăsați să ia cărțile de pe raft, să le deschidă, să le frunzească, iar apoi o discuție cu ei pe baza imaginilor garantează stimularea curiozității și imaginației.

Schimbul de cărți între prieteni și colegi (de grădiniță, de școală) este iarăși o variantă excelentă de stimulare a dorinței de cunoaștere. Copilul îi poate spune colegului său, pe scurt, subiectul cărții și de ce consideră el că ar trebui să i se citească și lui cartea respectivă. Cărțile vor fi astfel adecvate vârstei lor, cele care le-au marcat în vreun fel personalitatea. Va fi o bucurie împărtășită cu ceilalți colegi, va fi un lucru care îi va uni, le va da un subiect comun de discuție, va fi un drum pe care vor putea merge împreună.

La vârsta de 2-3 ani, copiii:

- își formează concepte de bază de alfabetizare:
- tipăritura este vorbirea scrisă

- cuvintele tipărite dintr-o carte nu se schimbă
- povestirile din cărți au o structură care transmite un mesaj cu sens
- pot povesti întâmplări de pe parcursul zilei
- fac legături spațio-temporale

Trucuri când citiți copiilor:

- lăsați copilul să aleagă cartea, fie când mergeți să îi cumpărați cărți noi, fie când citiți înainte de culcare
- interpretați pe voci diferite, cu gesturi și mișcări ale personajelor din carte
- cântați împreună ori de câte ori apare ocazia, pe parcursul poveștii
- creați cadrul prin care să vă introduceți în atmosfera de lectură și de a încheia timpul de citit: o poveste trebuie să înceapă mereu cu „a fost odată ca niciodată”, ceea ce definește în mintea copilului timpul acțiunii, și să se încheie cu un stereotip de genul „și-am încălecat pe-o șarpe și v-am spus povestea așa” sau un altul, la alegere, care să definească sfârșitul poveștii și trecerea la realitate
- lăsați copilul să completeze propozițiile pe care deja le știe, în urma citirii repetate a aceleiași povești: să continue ceea ce spun personajele principale și să treacă imediat la verbul care exprimă prima acțiune – în acest mod copilul înțelege când / cine / ce face și așteaptă continuarea poveștii cu detalii
- alegeți povești prin care puteți corecta comportamente nedorite ale copilului sau puteți introduce evenimente viitoare care vor marca evoluția copilului și/sau a familiei (venirea unui nou frățior, începerea grădiniței etc.)

Permiteți copilului:

- să se miște și să imite mișcările și sunetele diverselor personaje în timpul poveștii
- să aleagă cartea și să o țină, cât timp îi citiți
- să întoarcă paginile
- să aleagă aceeași carte în repetate rânduri, chiar dacă v-ați plictisit de aceeași poveste

La această vârstă, copiii apreciază:

- cărțile viu colorate, cu imagini clare și scene bine definite
- să indice cu degetul personajele și să le numească
- jocurile lingvistice
- rimele, ritmul și aliterațiile sau repetițiile

Copiii preferă cărți despre:

- copii și familie
- prietenie
- mâncare
- animale
- camioane și mașini mari
- prințese și palate regale

Cititul rămâne un pas fundamental în procesul de dezvoltare spirituală, intelectuală și personală a copiilor. Cu cât copiilor le este indusă această premisă de timpuriu, cu atât perspectiva lor ca adult se îmbogățește.

BIBLIOGRAFIE:

1. <https://hyperliteratura.ro/cum-sa-i-citesti-unui-copil-ca-sa-l-inveti-sa-iubeasca-lectura-grupe-de-varsta/>
2. Societatea și oamenii ANDREI PLES, **Societatea și oamenii**, Ed. București, 1998

RELATIA FAMILIE – ȘCOALĂ – SOCIETATE

Profesor Diniș-Adam Cristina, Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra

Educația în familie este o parte integrantă a educației. Factorul care exercită cea mai mare influență asupra copiilor, alături de școală, este familia. Încă de la începutul secolului trecut, Kant urmărind un proiect de emancipare a condiției umane, scria: „Părinții care au primit ei înșiși o educație sunt deja niște modele după care se îndreaptă copiii. Dar pentru a-i face pe aceștia mai buni, este necesar să facem din pedagogie un studiu; altfel nu este nimic de sperat de la dânsa, iar educația este încredințată unor oameni cu pregătire rea” (Kant, Im. 1992, p.15). Din perspectiva istorică, educația părinților, ca și educația (poporului) în general, apare necesară, atât pentru creșterea și educarea copiilor, cât și ca o cale de emancipare spirituală și socială, ca un vector al democratizării educației și societății. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze.

Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi. Ele nu mai sunt de mult considerate doar o simplă activitate cu caracter opțional sau o problemă de natura relațiilor publice. Obstacolele relației școală-familie pot fi de ordin comportamental (întâlnite, atât între părinți, cât și la profesori și administratori școlari) sau de ordin material (relația școala-familie cere un surplus de efort material și de timp). Se pot deosebi trei etape în evoluția relației familie-școală:

a. etapa școlii autosuficiente: școala este considerată o instituție închisă, care nu influențează mediul familial și nu se lasă influențată de el.

b. etapa de incertitudine profesională: profesorii încep să recunoască influența factorilor familiari asupra rezultatelor școlare, dar părinții continuă să creadă că școala este autosuficientă.

c. etapa de dezvoltare a încrederii mutuale: părinții și profesorii descoperă împreună că neîncrederea este puțin câte puțin înlocuită cu încrederea unora față de alții.

O problemă stringentă pentru România o reprezintă responsabilitatea locală pentru calitatea educației și succesul școlar, care reclamă căi diferite de stabilire a relațiilor de colaborare între școli, familii și comunități. Avem în vedere că școlile de toate gradele sunt organizații responsabile pentru educația formală a copiilor și adolescenților. Școlile care duc la bun sfârșit mult mai eficient această responsabilitate se consideră pe ele însele și elevii lor ca parte a sistemului social ce include familiile și comunitățile. Cercetările desfășurate în Statele Unite și în unele țări din Europa arată că atunci când școlile, familiile și comunitățile lucrează împreună ca parteneri, beneficiarii sunt elevii.

Parteneriatele dintre școli, familii și comunități pot: ajuta profesorii în munca lor; perfecționa abilitățile școlare ale elevilor; îmbunătăți programele de studiu și climatul școlar; îmbunătăți abilitățile educaționale ale părinților; dezvoltă abilitățile de lideri ale părinților; conecta familiile cu membrii școlii și ai comunității; stimula serviciul comunității în folosul școlilor; oferi servicii și suport familiilor; crea un mediu mai sigur în școli. Motivul principal pentru crearea unor astfel de parteneriate este dorința de a ajuta elevii să aibă succes la școala și, mai târziu, în viață.

Obstacolele relației școală-familie pot fi de ordin comportamental (întâlnite, atât între părinți, cât și la profesori și administratori școlari) sau de ordin material (relația școala-familie cere un surplus de efort material și de timp). Dificultățile pot rezulta din ideile divergente privind: responsabilitatea statului și a familiei privind educația copiilor; libertatea de alegere a școlii de către părinți sau unicitatea învățământului; impactul mediului familial asupra rezultatelor școlare ale copilului; randamentul pedagogic și datoria parentală; participarea părinților la gestionarea și procesul decizional din instituția școlară. Se consideră, în general, că problema este de atitudine; este dificil de pretins, atât la părinți, cât și la profesori, că relația de colaborare școală-familie (nu) este doar un „drept de opțiune”. Reproșurile care li se fac părinților privind colaborarea cu școala sunt: apatia (nu vin la reuniuni anunțate); lipsa de responsabilitate (așteaptă inițiativa profesorilor); timiditate (lipsa de încredere în sine); participare cu ingerințe (critică cu impertinență școala); preocupări excesive (exclusive) pentru randamentul școlar (notele copilului); rolul parental rău

definit (nu înțeleg corect funcțiile și rolurile în educația copilului); contacte limitate cu școala (numai în situații excepționale, de criza în comportarea copilului); conservatorism (reacții negative la idei noi), activitatea cu părinții are un caracter neorganizat, sporadic și la întâmplare sau este ignorată în multe școli. Reproșurile care li se fac profesorilor privind colaborarea cu familiile elevilor sunt similare (nu identice!), inclusiv privind: dificultăți de a stabili relația cu adulții (tratează părinții ca pe copii și nu ca parteneri în educația copilului, decizând autoritar la reuniunile cu părinții); definirea imprecisă a rolului de profesor (oscilează între autonomia tradițională și perspectivele noi ale parteneriatului); lipsa pregătirii privind relația școală-familie.

Cooperarea profesor-părinte în beneficiul elevului individual nu se poate substitui participării părinților la gestiunea școlii, din mai multe motive: părinții sunt responsabili legali ai educației copiilor lor, deci trebuie să aibă posibilitatea de a influența natura acestei educații; modelele participative pot ajuta la coordonarea eforturilor educative și la orientarea adaptării școlii la schimbările din societate.

Un rol deosebit, atât pentru colaborarea familie-școala și participarea la gestiunea școlii, cât și pentru educația părinților îl au asociațiile de părinți, a căror finalitate este, în principiu, protecția copilului prin educație. Se pot deosebi asociațiile de părinți și după scopurile lor, astfel: - ca grup de susținere a școlii, în probleme needucaționale; - ca grup de cooperare care consideră educația ca un proces comun în care părinții și profesorii sunt parteneri, care decid împreună viitoarele programe; - ca grup de apărare a intereselor care consideră că părinții au interese ce trebuie promovate în raport cu interesele altor grupuri.